

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΚΣ'

ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19

1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1949

ΑΡΙΘ. 20

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Επίσημα Έγγραφα.—*Τῆς Διευθύνσεως*, Πάντες εἰς τὴν
θουσίαν.—*Βασιλείου Μ. Βέλλα*, "Ἐκθεσις τῶν πε-
πραγμένων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας κατὰ τὸ
ἔτος 1948—1949. — † *Μητροπολίτου Λαρίσης Δωρο-
θέου*, Ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ TAKE τοῦ 1949 —
1950.—*Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου*, Καθηγητοῦ τοῦ Κολλ-
εγίου Ἀθηνῶν, Ἀπολογητικὴ Ἀξιολογία (τέλος).
— Ὁ θάνατος τοῦ πρώην Ἀρχιεπισκόπου Χρυσάν-
θου.—*Παρατηρήσεων Στήλη*: Ἐκκλησιαστικὴ πεί-
θαρχία.—Συνηγορία πολιτικοῦ.—Νεοφανῆς προπα-
γάνδα.—Ἡ ψήφος τῶν γυναικῶν.—Θεατρικαὶ ἀσχη-
μίας.—Ἐπανόρθωσις.—*Χρονικά*.

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΟΥΨΑΛΑΣ

1782/49

Οὐψάλα, 29 Ἰουλίου 1949

Πρὸς τὴν Ἀυτοῦ Χάριν, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον
Στυριδῶνα Βλάχον

Ἀθήνας

Ἀγαπητέ μοι Ἀρχιεπίσκοπε,

Ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων μου, τῶν Ἐπισκόπων
τῆς Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας τῆς Σουηδίας, ἔχω
τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Χάριν
τοὺς εὐσεβάστους καὶ ἐγκαρδίους ἡμῶν χαιρετισμούς.

Παρακαλοῦμεν τὸν Παντοδύναμον Θεόν, ἵνα χα-
ρίση τὴν δύναμίν Του καὶ τὴν εὐχὴν Του πλουσίως
εἰς Ὑμᾶς, τὸν Ἀρχηγὸν τῆς εὐσεβοῦς Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ παρὼν χρόνος εἶναι χρόνος μεγάλων δυσκολιῶν
καὶ μεγίστων ἀγώνων διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χρι-
στοῦ καθ' ὅλον τὸν κόσμον. Ἄλλ' ὅπωςδήποτε χαι-
ρομεν γνωρίζοντες, ὅτι ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρ ἡμῶν
εἶναι θάρρους πηγὴ καὶ ὅτι θὰ μᾶς προστατεύσῃ καὶ
θὰ σώσῃ τὴν Ἐκκλησίαν Του, συμφώνως πρὸς τὴν
ὑπόσχεσίν Του, καθ' ἣν αἱ δυνάμεις τοῦ κακοῦ οὐδέ-
ποτε θὰ ἐπικρατήσουν ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας Του.

Δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω τὴν Ὑμετέραν Χάριν,
ὅτι ἡμεῖς, ἀνήκοντες εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἐκκλησίαν
τῆς Σουηδίας, θερμῶς αἰσθανόμεθα ἡμᾶς αὐτοὺς
ἠνωμένους μὲ τοὺς ἀδελφοὺς χριστιανοὺς ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ χώρα Σας προκαλεῖ πληθὺν προσφιλῶν ἀνα-
μνήσεων εἰς κάθε χριστιανὸν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ
ἔργου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Ἐἶθε ἡ θεία χάρις νὰ ἱκανώσῃ τὴν Ὁρθόδοξον
Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως πιστῶς διατηρήσῃ
τὸ καθαρὸν Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπό-
τητος, οὐχὶ διὰ τῶν ἔργων ἡμῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀπε-

ριορίστου χάριτος τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ
εὐλογημένῳ καὶ ἡγαπημένῳ Κυρίῳ ἡμῶν.

Διατελῶ, Μακαριώτατε, ταπεινὸς ὑμῶν
ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Οὐψάλας

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Σεβρίου 1949

Πρὸς τὴν Ἀυτοῦ Σεβασμιότητα
τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Οὐψάλας

Οὐψάλας

Δίαν ἀγαπητέ μοι Ἀρχιεπίσκοπε,

Βαθεῖαν ἠσodάνθην συγκίνησιν ἀναγνὸς τὴν ἀπὸ
29 παρελθόντος Ἰουλίου ὑμετέραν μετὴν τόσης χρι-
στιανικῆς συμπαθείας ἐπιστολήν, δι' ἣς ἔσχετε τὴν
εὐγένειαν νὰ μοι διαβιβάσητε τὰς τε προσωπικὰς
ὑμῶν καὶ τὰς τῶν σὺν ὑμῖν σεβασμιῶν Ἐπισκόπων
τῆς Εὐ. Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας τῆς Σουηδίας εὐ-
χὰς ἐπὶ τῇ ὑπ' ἐμοῦ ἀναλήφει τῆς προεδρίας τῆς ἐν
Ἑλλάδι ἁγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ προκατόχου
μου Μακαριωτάτου Δαμασκηνοῦ, ἡ Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἡγα-
θύνθη νὰ μοι ἀναθέσῃ τὴν ἡγεσίαν αὐτῆς ἐν καιροῖς
εἴπερ ποτὲ χαλεποῖς καὶ δι' ὄλον μὲν τὸν κόσμον,
πρὸ παντὸς ὅμως διὰ τὴν ἐπὶ σειρὰν ἤδη ἔτων δει-
νῶς δοκιμαζομένην Ἑλλάδα. Ὁ τόσον δὲ ἀναξιοπα-
θῶν εὐσεβῆς ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι ἰδιαζόντως εὐνώ-
μων πρὸς τε τὴν ἐθνικὴν ὑμῶν Ἐκκλησίαν καὶ πρὸς
τὴν γενναίωφρονα ὑμῶν πατρίδα, ἥτις διὰ τοῦ Ἐρυ-
θροῦ αὐτῆς Σταυροῦ τὰ μέγιστα συνέδραμε καὶ ἐξα-
κολουθεῖ ἀνακουφίζουσα αὐτὸν ἐν τῷ πνεύματι τῆς
χριστιανικῆς ἀγάπης.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἔχει ἀκρά-
δαντον τὴν βεβαιότητα, ὅτι, χάρις καὶ εἰς τὰς ὑμετέ-
ρας φιλαδέλφους εὐχὰς, ὁ Κύριος ἡμῶν δὲν θὰ ἐπι-
τρέψῃ νὰ δοκιμασθῶμεν ὑπὲρ ὃ δυνάμεθα, ὑπὸ τὴν
θεῖαν Του δὲ προστασίαν θὰ συντριβῶσιν ὀλοσχερῶς
αἱ καθ' ἡμῶν ουστηματικαὶ ἐπιβουλαι τοῦ κακοῦ,
ὅσα δὲ ὑπέστημεν καὶ ὑφιστάμεθα θὰ συντελέσωσιν
εἰς μείζονα ἐπίρρωσιν τῆς ἐν τῷ ἀγαθῷ εὐσταθείας
τῶν παρὰ τοῦ θεοῦ Ἀποστόλου Παύλου δεξαμένων
τῷ Εὐαγγέλιον τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ἐν τέλει, παρακαλῶν, ὅπως δεχθῆτε τὰς εὐγνώμο-
νας εὐχαριστίας ἐμοῦ τε καὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδό-
ξου Ἐκκλησίας, διαβιβάσητε δὲ αὐτὰς καὶ πρὸς σύμ-

πασαν τὴν Ἐθνικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Σουηδίας, δια-
τελῶ

Τῆς Ὑμετέρας ἀγαπητῆς μοι Σεβασμιότητος
πρόθυμος ἐν Χριστῷ ἀδελφός
† Ὁ Ἀθηνῶν Σπυριδίων, Πρόεδρος

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΕΛΙΑΝΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΝ. ΠΟΛ. ΑΜΕΡΙΚΗΣ

281 Fourth Ave. Νέα Ὑόρκη, 10 Ν. Υ.

Α. Μακαριότητα Ἀρχιεπίσκοπον
Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος

Κον Σπυριδίωνα 23 Ἰουνίου 1949

Μακαριώτατε,

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἔχομεν πληροφορηθῆ τὴν ὑμε-
τέραν ἐκλογὴν ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος.

Ἐκ μέρους ἐμοῦ καὶ ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τῆς ἀ-
δελφότητος τῆς Ἐπισκοπελιανῆς Ἐκκλησίας τῶν
Ἠνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐπιθυμῶ νὰ δια-
βιβάσω ὑμῖν τὴν διαβεβαίωσιν τῶν προσευχῶν ἡμῶν
ὅπως ὁ Θεὸς ὁδηγῇ καὶ ἐνισχύῃ ὑμᾶς ἐν τῇ ὑψίστῃ
εὐθύνῃ τοῦ ὑπουργήματός Ὑμῶν.

Ἡμεῖς συναισθανόμεθα βαθύτατα τὰ τεράστια προ-
βλήματα, ἅτινα ἀντιμετωπίζετε ὑμεῖς καὶ ὁ λαὸς ὑμῶν.
Μετὰ βαθύτατης εὐγνωμοσύνης ἀναπολῶμεν τὴν
διακεκριμένην καὶ ἐξέχουσαν ἀρχηγίαν τοῦ μεγάλου
προκατόχου ὑμῶν, καὶ δύνασθε νὰ εἰσθε βέβαιοι δι-
θὰ ἐπιθυμοῦμεν νὰ βοηθήσωμεν εἰς ὅ,τι δυνάμεθα,
καὶ ὅτι εἶναι διακαῆς καὶ ἐνθερμος ἡμῶν προσευχῇ,
ἵνα αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν ἐνδυνα-
μωθῶσιν ἐφεξῆς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἀγαθοεργὸν καὶ
ἐπιφελῆ ἀρχηγίαν.

Διαβεβαιοῦντες ὑμᾶς περὶ τῆς συνεχοῦς ὑπὲρ ὑμῶν
τε καὶ τοῦ ὑμετέρου λαοῦ προσευχῆς, διατελοῦμεν
Ἐπίσκοπος Henry K. Sherrill

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Σεβρίου 1949

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα
τὸν Ἐπίσκοπον Henry K. Sherrill

Πρόεδρον τῆς ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις
τῆς Ἀμερικῆς Προτεσταντικῆς Ἐπισκοπελιανῆς
Ἐκκλησίας

Εἰς Νέαν Ὑόρκην

Σεβασμιώτατε,

Πολλὴν ἠοδάνθημεν τὴν παραμυθίαν ἀναγνόντες
τὴν ἀπὸ 23 παρελθόντος Ἰουνίου ὑμετέραν συγχαρη-
τικὴν ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκλογῇ ἡμῶν ἐπιστολῆν,
εὐγνωμόνως δ' εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς τε προσωπικῶς καὶ
ὁλόκληρον τὴν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν προεδρίαν Ἐπισκο-
πικὴν Ἐκκλησίαν διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως ἡμῶν
ἐν τῷ νέῳ ὑπουργήματι πολιτίμους εὐχάς.

Τῶν εὐχῶν τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ἔχομεν ὄντως
ἀνάγκην μάλιστα κατὰ τὰς νῦν θλιβεράς περιστάσεις,
καθ' ὅς ὁ εὐσεβὴς λαὸς τῆς Ἑλλάδος, κρῖμασιν ὡς
οἶδε Κύριος, διανύει τὴν κρισιμωτέραν περίοδον τῆς
ζωῆς του συνεπέλα τῶν ἄς ὑφίσταται οὐχὶ ἐξ ἰδίας
ὑπαιτιότητος δεινῶν δοκιμασιῶν. Ὑπὸ τὰς τόσον

ἀντιξόους ταύτας συνθήκας τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς
ἀξιωθεὶς τῆς προεδρίας τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὀρθοδόξου
Ἐκκλησίας, δρώτιομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσω
πρὸς τὴν ἀδελφὴν Ἐπισκοπικὴν Ἐκκλησίαν τῶν
Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς βαθεῖαν τὴν
εὐγνωμοσύνην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὴν ὑπὸ τε
αὐτῆς καὶ ὑπὸ τῆς τόσον γενναϊόφρονος Ἀμερικανι-
κῆς Συμπολιτείας παρεχομένην εἰς αὐτὸν πολιτιμο-
τάτην ὀλικὴν καὶ ἠθικὴν ἀρωγῆν, δι' ἧς διασφαλίζε-
ται ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς τόσον δεινοπαθοῦσης ἑλ-
ληνικῆς ζωῆς. Συγκεινημένοι δὲ βαθέως ἐπὶ τῇ
εὐφύμῳ μνεῖα τοῦ ἀοιδίμου ἡμῶν προκατόχου, πα-
ρέχομεν ὑμῖν τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι μεγάλως αὐξά-
νει τὴν χαρὰν ἡμῶν ὁ δσημέραι στενωτέρως ἀποβαί-
νων μεταξὺ τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν δεσμός.

Ἐπι τούτοις καὶ αὐθις καὶ πόλλάκις εὐχαριστοῦν-
τες τὴν ὑμετέραν Ἀγάπην καὶ τὴν ἥς προῖσταται σε-
βασμίαν Ἀδελφότητα τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐκκλησίας
ἐπὶ ταῖς ἀδελφικαῖς ὑμῶν προσήρσει, διατελοῦμεν

Πρόθυμος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Ἀθηνῶν Σπυριδίων, Πρόεδρος

ΠΑΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΥΣΙΑΝ

Ἡ ἐκ τῆς ξενοκινήτου ἀνταρσίας δημιουρ-
γηθεῖσα ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν πρωτοφανὴς εἰς
δυστυχίαν ἑκατοντάδων χιλιάδων συμπατριω-
τῶν μας κατάστασις ἔφερε κατὰ τὴν ἑορτὴν
τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν Βασιλέα εἰς τὸ Βῆμα
τῆς Ἀκαδημίας διὰ νὰ ἐξαγγεῖλῃ ἐξ αὐτοῦ
πρὸς τὸ ἔθνος ὁλόκληρον, πρὸς ἕνα ἕκαστον
καὶ πρὸς πάντας ὁμοῦ, τὴν μεγάλην πρὸς
τοὺς δοκιμασθέντας ὀφειλὴν τῆς θυσίας, ἵνα
ὁμοθυμαδὸν συντελέσωμεν εἰς τὴν πλήρη ἀπο-
κατάστασιν τῶν προτέρων συνθηκῶν διαβιώ-
σεως καὶ ἐργασίας των. Ἐπτακόσιοι χιλιάδες
ἀνταρτοπλήκτων, τῶν πάντων ἐστερημένοι, μὲ
τὰς ἐπτὰ χιλιάδας τῶν χωρίων των ἐντελῶς
κατεστραμμένων, ἔχουν ἀνάγκην βοηθείας
ἀμέσου καὶ τόσον ἐπαρκοῦς, ὥστε νὰ ἀποβῇ
εὐχερῆς καὶ πλήρης ἡ ἀνάκτησις τῶν ἀπολε-
σθέντων. Ἡ κατὰ τὰς ἀνεξιχνίαστους βουλὰς
τοῦ Ὑψίστου κατὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐκρα-
γεῖσα συμφορὰ ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως τρο-
μακτικὴ, ἀλλὰ καὶ προβάλλεται ὡς μία ἐξαι-
ρετικῶς σημαντικὴ ἀφορμὴ νὰ ἐκλάμψῃ ἡ
μεγάλῃ τοῦ ἑλλήνος χριστιανοῦ κοινωνικὴ ἀ-
ρετὴ τῆς φιλαλληλίας.

Τώρα θὰ δεῖξῃ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν πόσον
εἶνε χριστιανὸς καὶ ἑλλήν πατριώτης. Τώρα
θὰ ἀποδειχθῇ πόση εἶνε ἡ ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοι-
νωνίᾳ συνοχὴ τῆς ἀγάπης καὶ πόσον ἡ θερ-
μότης τῆς εὐρύνει τὸ ἑλληνικὸν κοινωνικὸν

σύνολον· «θερμόν γάρ χρῆμα ἢ ἀγάπη», λέγει Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς. «Τῆς κοινωνίας σχηματισμός, ἵνα πλατύνηται ἡ ἀγάπη», ἀποφαίνεται καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος. Τὴν περιόρισσιν ταύτην πρέπει πάντες ἀνεξαιρέτως νὰ ἀρπάσωμεν διὰ νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τὸν ἐπιβουλευθέντα τὴν ἐθνικὴν μας ἐνότητα ἐχθρόν, ὅτι τὴν ὀδύνην τῆς συμφορᾶς τῶν ἀδελφῶν μας ἕκαστος ἡμῶν αἰσθάνεται ὡς ἰδίαν καὶ διὰ τοῦτο εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ προβῶμεν εἰς θυσίας ἀντιστοίχους πρὸς τὸ μέγεθος τῆς δοκιμασίας. Ἄν ὅταν πάσχη ἓν μόνον μέλος τοῦ σώματός μας, καὶ τὸ μᾶλλον ἀσήμαντον, τὸν ἐξ αὐτοῦ πόνον αἰσθάνεται τὸ σῶμα ὀλόκληρον, εἰς τὴν προκειμένην περιπτώσει, ὅποτε πάσχουν ἑπτακόσιοι χιλιάδες μέλη τοῦ ἑλληνικοῦ κοινωνικοῦ σώματος, ἐπόμενον εἶναι νὰ συμπάσχη ἐξ ἴσου ὀλόκληρον τοῦτο καὶ νὰ ληφθῇ πρόνοια ὅπως ἀποκατασταθῇ ἡ εὐεξία τοῦ συνόλου τῶν συμπασχόντων.

Πρὸς τοῦτο πᾶσα θυσία ὑπὲρ τῶν δεινοπαθόντων εἶναι ἐπιβεβλημένη ὄχι μόνον ἀπλῶς ὡς ὁμόθυμον πάντων καθήκον, ἀλλὰ καὶ ὡς δικαίωμα τῶν παθόντων, ὅπως εἶπεν ὁ Βασιλεὺς. Ὁ Πρωθυεράρχης ὅμως τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐρμηνεύων αὐθεντικῶς τῆς ἀγίας ἡμῶν θρησκείας τὸ πνεῦμα, ἤξιώσεν ἀπὸ ἕκαστον ἐξ ἡμῶν νὰ ὑπερβῇ μάλιστα τὰ ὄρια τοῦ πρὸς τὸν πλησίον καθήκοντος. «Καὶ τὸ ἀνώτατον ὄριον τοῦ καθήκοντος εἶναι ἀνεπαρκές» ἐτόνισεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. «Ἡ πραγματικῶς δημιουργικὴ ἐργασία ἀρχίζει ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ σημεῖον ὅπου τελειώνει ἡ ἔννοια τοῦ καθήκοντος». Καὶ αὐτὴν τὴν γενναιοφρονα ἐκδήλωσιν ἐπεκαλέσθη ὁ Μακαριώτατος «ἐκ μέρους πάντων, πλουσίων καὶ πενήτων», ὄχι μόνον ἐν ὀνόματι τῶν αἰώνιων ἀξιών τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος, ἀλλὰ «ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ ἐνοστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως».

Συσπειρωθῶμεν, λοιπόν, οἱ πάντες εἰς ὁμαδικὸν συναγερόν πραγματικῆς θυσίας. Νὰ δώσωμεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὑστερήματος, νὰ προσφέρωμεν, εἰ δυνατόν, αὐτὸν τῆς χήρας τὸν μοναδικὸν ὀβολόν. «Οὐ τὸ δοῦναι—βροντοφωνεῖ ὁ μέγας τῆς χριστιανικῆς κοινωνιολογίας μύστης Χρυσόστομος—οὐ τὸ δοῦναι, ἀλλὰ τὸ μετὰ δαφιλείας δοῦναι», αὐτὸ κυρίως

εἶναι τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς φιλανθρωπίας: «Τί γὰρ ὄφελος, ὅταν πλουτῶν τοσοῦτον ὄψ, ὅσον ἂν τις ἀπὸ πελάγους κύαθον δοίη;» Οἱ πλούσιοι νὰ δείξουν ἄφθονον καὶ πρόφρονα γενναιοφροσύνην· μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ διατρανώσουν ὅτι εἶναι πραγματικῶς πλούσιοι. «Πλούσιός ἐστιν οὐχ ὁ πολλὰ κεκτημένος, ἀλλ' ὁ πολλὰ διδούς», λέγει χαρακτηριστικῶς τὸ πατερικὸν στόμα. Καὶ οἱ πένητες νὰ δώσουν ἀπὸ τὸ πενιχρὸν γεῦμά των. Ἐγερθῶμεν οἱ πάντες ὡς ἄνθρωπος εἰς, ὡς εἰς χριστιανὸς καὶ Ἕλληνα εἰς ἄμυναν κατὰ τῆς ἐχθρικῆς ἐπιβουλῆς, ὅπως πάντοτε ἐπεδείκνυον ἑαυτοὺς οἱ Ἕλληνες κατὰ τὰς μεγάλας δοκιμασίας των. Ἐγκαρῶμεν βαθέως εἰς τὰς ψυχὰς μας τὴν ρῆσιν ἐκείνην τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι «ἡ ἀνισότης εἰς τὸν καταμερισμὸν τῶν θυσιῶν ἀποτελεῖ τὸν μέγαν κίνδυνον».

Πρόθυμοι, λοιπόν, οἱ πάντες εἰς τὴν μεγάλην θυσίαν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΤΗΣ ΑΠΟΣΤ. ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1948-49

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Ἰουλίου 1949

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Σπυρίδωνα Πρόεδρον τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μακαριώτατε,

Εἰς δεύτερος ἐνιαυτὸς παρήλθεν ἀφ' οὗ ἐτέθη ἐν ἐφαρμογῇ ὁ νεαρὸς περὶ Ἀποστολικῆς Διακονίας Νόμος 976/46. Ἀκολουθῶν πιστῶς τὴν ἀρχὴν, ὅτι ἕκαστος, ἐμπειροσυνεμένος ὑπεύθυνον ὑπηρεσίαν, ὀφείλει δημοσίᾳ νὰ γνωστοποιῇ τὸ συντελεσθὲν ἔργον πρὸς διαφώτισιν, ἀλλὰ καὶ συζήτησιν ἐπὶ τῆς μελλούσης πορείας, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω τὴν παραδσαν συνοπτικὴν ἐκθεσιν περὶ τοῦ συντελεσθέντος ἐν τῇ Ἀποστολικῇ Διακονίᾳ ἔργου κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὡς ἄνω Νόμου, ἥτοι ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1948—30 Ἰουλίου 1949, ὡς τοῦτο ἀκριβῶς ἔπραξα καὶ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς δράσεως τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας¹.

Πρὶν ὅμως προβῶ εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν πεπραγμένων, ὀφείλω ν' ἀποτίσω τὸν ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς, εὐγνωμοσύνης καὶ δικαιοσύνης εἰς τὸν ἀλῆστου μνήμης ἐσχάτως προαπελθόντα Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Δαμασκηνόν, εἰς τὴν

1. Ἰδὲ Ἐκθεσις τῶν Πεπραγμένων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (1η Ἀπριλίου 1947—31η Μαρτίου (1948).

δραστηριότητα και τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ὁποίου ὀφείλονται κατὰ μέγιστον μέρος τὰ ὅσα συνετελέσθησαν κατὰ τὸ ὑπ' ὄψιν χρονικὸν διάστημα. Οὐδείς κάλλιον ἐμοῦ, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου ὡς Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, δύναται νὰ γνωρίζῃ τὸ τί ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ὀφείλει εἰς τὸν αἰδιμιον ἐκείνον Ἀρχιεπίσκοπον. Καὶ δύναμαι ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης νὰ μαρτυρήσω ὅτι δι' οὐδένα ἄλλον Ἐκκλ. Ὀργανισμὸν ἐδείκνυε τόσο ἐνδιαφέρον, ὅσον διὰ τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν, διότι ὀξυδερκής ὡς ἦτο ἐγνώριζε καὶ διελάλει πολλάκις ὅτι ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐξαρτᾶται ἡ ζωὴ αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας. "Ολοὶ γνωρίζομεν ὅτι ἀπὸ οὐδὲν τῶν συχνῶν, μακρῶν καὶ ἐξαντλητικῶν Συμβουλίων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἔλειψε μέχρι τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ, πολλάκις δὲ ἐδήλωσεν ὅτι εἰς οὐδὲν Συμβούλιον μετέβαινε μετὰ τῆς χαρᾶς, ὅσης εἰς τὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Ἀκόμη δὲ καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς μακρᾶς αὐτοῦ ἀσθενείας δὲν ἔπαυσε καλῶν με συχνά, ζητῶν πληροφορίας καὶ δίδων ὁδηγίας καὶ κατευθύνσεις. "Όταν δὲ ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἐτέθη τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεγέρσεως Σχολείου ἐν τῇ περιοχῇ Ἀγ. Βαρβάρας Δαφνίου, τότε ὁ ἀείμνηστος Πρωθυεράρχης, ὑπὸ ἐνθέου ζήλου κινούμενος, κλινήρης καὶ πυρέσσων πολλάκις, διεξήγαγε μετὰ ὑψηλῶνξένων διαπραγματεῦσαι πρὸς εὔρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων χρημάτων. Ἀκόμη δὲ τὴν παραμονὴν τοῦ θανάτου τοῦ μοῦ ὠμίλει ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτελέσῃ τὰ ὅσα ἐπετέλεσε, ἐὰν δὲν εἶχεν τὴν ἐνθερμον καὶ πραγματικὴν ὑποστήριξιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐκείνου, τὴν θερμουργὸν πνοὴν καὶ τὴν πεπνυμένην καθοδήγησιν αὐτοῦ με τὸν εὐρὺν ὀρίζοντα τῆς δράσεως, με τὴν θετικὴν σκέψιν, με τὴν ὀριμότητα καὶ τὴν εὐστάθειαν τῆς κρίσεως. Εἶχε συλλάβει πλατεῖα καὶ ἐννοήσει καλὰ τὸν προορισμὸν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ εἶχε τελευταίως κυριευθῆ ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας καὶ τοῦ πόθου νὰ ἴδῃ ἀνδρουμένην ταχέως τὴν Ἀποστ. Διακονίαν, διὰ τὴν ὁποίαν διέγραφε τοὺς πλέον εὐρεῖς ὀρίζοντας ἐξελιξέως. Δὲν εἶναι ὑπερβολικὸν νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἐν ἀπὸ τὰ φωτεινότερα σημεῖα τῆς δράσεως καὶ διαβάσεώς του θὰ παραμείνῃ ἡ Ἀποστ. Διακονία. "Ας εἶναι αἱ ἐλίγαι αὗται γραμμαί, αἱ ὁποῖαι πόρρω ἀπέχουν τοῦ νὰ δώσουν ἔστω καὶ ἀμυδρὰν εἰκόνα τοῦ τί ὀφείλει ἡ Ἀποστ. Διακονία εἰς τὸν ἀείμνηστον Δαμασκηνόν, ὡς ἕνα εὐλαβὲς μνημόσυνον, ὡς μίαν ἐλαχίστην ἀπότισιν φόρου τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ἐκ μέρους τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας πρὸς Ἐκείνον, ὅστις πολλὰ ὑπὲρ αὐτῆς ἐπραξεν.¹

1. Πρβλ. καὶ Β. Βέλλα, "Ο αἰδιμιος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Δαμασκηνός καὶ ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία («Ἐκκλησία» 1949 ἀριθ. 15).

Εὐθὺς ἅμα τῇ λήξει τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τῆς διοργανώσεως αὐτῆς ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ἔκρινε ὅτι ἐν τῶν σπουδαιοτέρων ἔργων, τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος, εἶναι ἡ μετατροπὴ τῆς Σχολῆς Ἱεροκηρύκων, Ἐξομολόγων καὶ Κατηχητῶν, ἦτις κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἐλειτούργησεν ὡς ἐξωτερικὴ, εἰς ἐσωτερικὴν, διότι ἐπίστευεν ὅτι εἰς τοιοῦτου εἴδους σχολὰς μόνον ὁ τύπος τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς εἶναι ὁ δυνάμενος νὰ μορφώσῃ τὴν ἰδεώδη ἐκείνην πνευματικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἀτμόσφαιραν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ζῆσῃ καὶ τὴν ὁποίαν πρέπει ν' ἀναπνεύσῃ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τοὺς κυρίους τομεῖς τοῦ Κηρύγματος, τῆς Ἐξομολογήσεως καὶ τῆς Κατηχήσεως. Τόσην δὲ σημασίαν εἰς τοῦτο ἔδωκεν ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς ὅπως τὸ ταχύτερον δημιουργήσῃ τὰ κατάλληλα στελέχη τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε παρὰ τὰς δυσμενεῖς συνθήκας, ὑφ' ἃς ἐτέλει ἡ χώρα μας, καὶ παρὰ τὴν ἐξακολουθοῦσαν ἐπίταξιν ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ τοῦ εἰδικῶς διὰ τοὺς σκοποὺς τούτους ἐγεργθέντος μεγαλοπρεποῦς οἰκοδομήματος ἐν τῇ Μονῇ Πετράκη, ἔσπευσε νὰ στεγάσῃ τὴν Σχολὴν εἰς τὰ ἡμιυπόγεια τῆς Μονῆς Πετράκη, ἅτινα διεσκεύασε καταλλήλως, δαπανήσασα τὸ ποσὸν τῶν 124.905.000 δρχ. Διάφοροι ἐνέργειαι γενόμεναι παρὰ τοῖς ἀρμοδίους πρὸς ἀποδέσμευσιν, ἔστω καὶ μίας ἀιθούσης τοῦ οἰκοδομήματος ἐν τῇ Μονῇ Πετράκη, παρέμειναν ἀτελεσφόρητοι, ἵσως ἐξ ἐλλείψεως πλήρους κατανοήσεως τῆς ἐθνικῆς σημασίας τῆς Σχολῆς. Οὕτως ἐπὶ τῆς 22ης Ὀκτωβρίου 1948 ἐγένοντο μετὰ πάσης ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τῆς Σχολῆς, εἰς ἣν κατ' ἀρχὰς ἐφοίτησαν δέκα τὸν ἀριθμὸν, τελικῶς δὲ ἔλαβον πτυχίον ἐπτά, δύο στρατευθέντων ἐν τῷ μεταξύ καὶ ἐνὸς ἀποχωρήσαντος. Ἡ Σχολὴ ἐλειτούργησε κατὰ τὸ ἐκδοθὲν Διάταγμα περὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, διδασθέντων πάντων τῶν ἐν αὐτῷ ἀναγαφομένων γενικῶν καὶ εἰδικῶν μαθημάτων. Ἡ λειτουργία αὐτῆς ὑπῆρξεν ὀμαλὴ καὶ λίαν ἱκανοποιητικὴ εἰς ἀποτελέσματα¹. "Εν τῶν σκιερῶν σημείων τῆς λειτουργίας ὑπῆρξεν ἡ ἐλλειψίς μονίμου Διευθυντοῦ, ὅστις εἰς τοιοῦτου εἴδους Σχολὰς ἀποτελεῖ τὴν ὄλην ψυχὴν τῆς Σχολῆς, αὐτὸς διαμορφῶν τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τῶν ὑποτρόφων καὶ δίδων τὸν ἀνώτερον τόνον καὶ παλμὸν εἰς τὸ ὅλον ἔργον. Ἀκριβῶς ἕνεκα τοῦ σπουδαιοτάτου ἔργου, ὅπερ ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ εἰς τὴν μοναδικὴν ταύτην Σχολὴν ὁ Διευθυντής, δὲν ἔσπευσεν ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία νὰ πληρώσῃ τὴν θέσιν ταύτην, ἕως οὗ εὔρη τὸ κατάλληλον πρόσωπον πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ τόσο λεπτοῦ καὶ δυσχεροῦς τούτου ἔργου. Τὴν ἐλλειψίν τοῦ μονίμου Διευθυντοῦ προσεπάθησε

1. Πρβλ. "Εκθεσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς («Ἐκκλησία» 1949 ἀριθ. 14).

νά θεραπεύση δι' ὄλων αὐτοῦ τῶν δυνάμεων καὶ ἐφ' ὅσον τὰ λοιπὰ αὐτοῦ καθήκοντα ἐπέτρεπον ὁ προσωρινῶς διορισθεὶς Σεβ. Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός, ὅστις οὐ μικρὰν συμβολὴν παρέσχεν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς. Πρὸς πάντας τοὺς φιλοτίμως ἐργασθέντας ἐν τῇ Σχολῇ, τὸν Διευθυντὴν, τοὺς Καθηγητάς, τὸν Οἰκονόμον καὶ λοιπὸν ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἢ Γενικὴ Διεύθυνσις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας αἰσθάνεται τὸ καθήκον νὰ ἐκφράσῃ τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας. Θερμὰς εὐχαριστίας ἀπευθύνω καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβον, ὅστις, κατανοῶν τὴν σημασίαν τῆς Σχολῆς, ἀπέστειλεν εἰς αὐτὴν σημαντικὴν ποσότητα ἐλαίου. Εὐχαριστίας ἐπίσης ἐκφράζω καὶ πρὸς τὸν φίλον συνάδελφον κ. Ἀμ. Ἀλιβιζᾶτον, ὅστις διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν ἐξησφάλισεν ἐκ τοῦ τμήματος τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν μέρος τῆς οἰκοσκευῆς τῆς Σχολῆς.

Περὶ τῆς σημασίας τῆς μοναδικῆς ταύτης Σχολῆς, ἥς αἱ δαπάναι βαρύνουν ἐξ ὀλοκλήρου τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν, ἔχουν λεχθῆ καὶ γραφῆ τόσα, ὥστε εἶναι περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψω περὶ αὐτὴν ἐνταῦθα. Ὁ νεαρὸς Νόμος 957)49 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν ἀφορῶσάν τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἐξησφάλισεν ὀρισμένα προσόντα τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς, ὀρίσας ὅτι ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας αὐτῆς, δυνάμενον νὰ παραταθῆ ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῆ Ἱεροκέρυξ, Ἐξομολόγος ἢ Κατηχητὴς ἢ Ἐφημέριος θεολόγος ἄνευ πτυχίου τῆς Σχολῆς ταύτης. Τοὺς σκοποὺς ταύτης εὐρύων ὁ ὡς ἄνω Νόμος λαμβάνει πρόνοιαν μετεκπαιδεύσεως ἐν αὐτῇ τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ καὶ Μέσῃ Ἐκπαιδεύσει ὑπηρετούντων θεολόγων.

Ἡ ἐπέκτασις αὕτη τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς ἐπιβάλλει τὴν αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποτρόφων, οἵτινες διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτρος ὀρίσθησαν εἰς εἴκοσι, καὶ τὴν εὐρεσίαν τοῦ καταλλήλου χώρου. Σύντονος προσπάθεια ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας ὀφείλει νὰ καταβληθῆ παρὰ τῆ Κυβερνήσει πρὸς ἀπελευθέρωσιν τμήματος τοῦλάχιστον τοῦ νῦν ὡς Στρατ. Νοσοκομείου χρησιμοποιομένου σκοδομήματος τῆς Μονῆς Πετράκη. Δὲν παραβλέπω τὰς σημερινὰς ἀνάγκας καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας σέβας. Ἄλλ' ἴσως εἶναι δυνατόν, ἐὰν ἀναπτυχθοῦν εἰς τοὺς ἀρμοδίους οἱ σκοποὶ τῆς Σχολῆς, οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι στενῶς ἐκκλησιαστικοί, ἀλλ' αὐτόχρονα ἐθνικοί, νὰ ἐξοικονομηθῆ χώρος τις, ὥστε ἡ Σχολὴ νὰ δυνηθῆ νὰ καλέσῃ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὑποτρόφους, ἐξυπηρετούμενον οὕτω γενικωτέρου σκοποῦ. Ἐὰν τοῦτο δὲν καταστῆ δυνατόν, ἡ Ἀποστολικὴ Δια-

κονία θ' ἀναγκασθῆ νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὰ σεσαθρωμένα οἰκήματα τῆς Μονῆς Πετράκη, δαπανῶσα οὐκ ὀλίγα χρήματα διὰ μίαν προσωρινὴν τακτοποίησιν.

Ἡ Σχολὴ ὅμως αὕτη, Μακαριώτατε, δὲν εἶναι ἀπομεμονωμένον τι ἔργον, ἀλλ' εἶναι τοποθετημένη, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐδήλωσα, εἰς τὸ γενικώτερον πλαίσιον τῆς Ἐκκλ. πολιτικῆς, τῆς ἀφορώσεως εἰς τὸν καταρτισμὸν στελεχῶν. Τὸ ἀναγκαῖον συμπλήρωμα, ἢ μᾶλλον ἢ προβαθμὶς τῆς Σχολῆς ταύτης, εἶναι ἡ ἴδρυσις τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, μέλλοντος νὰ περιλάβῃ τοὺς φοιτητὰς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐθεωρήθη καὶ τοῦτο τόσης κεφαλαιώδους σημασίας, ὥστε ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία, παρὰ τὴν στενότητα τοῦ χώρου, προέβη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὴν ἴδρυσιν αὐτοῦ ἐν τῇ Μονῇ Πετράκη, συμπεριλαβοῦσα κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἐν αὐτῷ δέκα φοιτητὰς, κατὰ τὸ πλεῖστον πρωτοετῆς, εἰς οὓς παρέσχε στέγην, θέρμανσιν, φωτισμὸν καὶ πρῶτὸν ρόφημα. Ἐνα παλαιὸν ὄνειρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἐλάμβανε τῶρα σάρκα καὶ ὄστα. Οἱ τρόφιμοι τοῦ Οἰκοτροφείου τούτου συμμετεῖχον, μετὰ τῶν ἄλλων μαθητῶν τῆς Σχολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς, συμπροσευχόμενοι κατὰ τὰς ὥρας τῆς κοινῆς προσευχῆς καὶ λαμβάνοντες μέρος εἰς τὴν μελέτην τῆς Ἀγ. Γραφῆς ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Οἰκονόμου τῆς Σχολῆς. Ὅταν πλεόν διορισθῆ ὁ μόνιμος Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, ὅφ' ὃν θὰ ὑπαχθῆ καὶ τὸ Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον, τότε δύναται νὰ δημιουργηθῆ καὶ κατάλληλος ἀτμόσφαιρα καὶ ν' ἀναπτυχθῆ πλουσίως μίᾳ πνευματικῇ ἐργασίᾳ ἐν τῷ Οἰκοτροφείῳ. Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ἐλπίζει κατὰ τὸ προσεχές ἔτος τοῦλάχιστον νὰ διπλασιάσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν φοιτητῶν καὶ νὰ παράσχῃ εἰς αὐτοὺς περισοτέρας εὐκολίας. Θὰ ἠδύνατο ἐξ ὀλοκλήρου ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ν' ἀναλάβῃ καὶ τὴν διατροφήν τῶν φοιτητῶν, ἐὰν ἤθελεν ἐφαρμοσθῆ καὶ ἐνταῦθα τὸ μετὰ τόσης ἐπιτυχίας δοκιμασθὲν μέτρον ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης, καθ' ἃ ἐκάστη Μητρόπολις συνεισέφερε ποσοστὸν τι ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τῆς Σχολῆς. Εἰς τὸ Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ δώσῃ μεγίστην προσοχὴν καὶ σημασίαν καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἐν αὐτῷ τὸ περιβάλλον ἐκεῖνο τὸ ἐκκλησιαστικόν, τὸ ὁποῖον θὰ προδιαθέσῃ ὡς ἄριστα τοὺς νέους πρὸς ἀνάληψιν τῆς Ἐκκλ. Διακονίας. Ἐξ αὐτοῦ ἡ Ἐκκλησία θ' ἀποκτήσῃ καὶ θὰ διαχωρίσῃ τὰ στελέχη της, ἅτινα θὰ προωθῆσιν περαιτέρω εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ ἐκεῖθεν, ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τὸ ἐπιβάλλουν καὶ αἱ δυνατότητες ἐπιτρέπουν, εἰς Σχολὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς εἰδίκευσιν εἰς τοὺς κλάδους, τοὺς ἀναφερομένους ἀμεσώτατα εἰς τὰς Ἐκκλ. Διακονίας. (Συνεχίζεται)

Ὁ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ Τ.Α.Κ.Ε.

Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς συνοδευούσης τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1949/50 τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., ἐγκριθέντα ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου αὐτοῦ, ἀποσπῶμεν τὰ κάτωθι, ἀφορῶντα εἰς τὰ κυριώτερα αὐτοῦ σημεῖα.

Α'. ΕΣΟΔΑ:

Εισφοραὶ	Πραγματοποιηθ. 1948 49	ο/ο	Προϋπολογ. 1949 50	ο/ο
1) Ἡσφαλισμένον				
Κλάδ. Συν/ξέων	1.480.000.000	18,8	1.454.208.000	18,3
» Ἀρωγῆς	490.000.000	6,2	194.893.000	2,5
2) Ἐργοδότη	1.800.000.000	23—	2.000.000.000	25,2
(Ναῶν)				
3) Κοινωνική	3.296.800.000	42—	3.385.600.000	42,7
(φορολ.)	7.066.800.000	90—	7.034.701.000	88,7
4) Πρόσδοδος πε-				
ριουσίας καὶ	778.600.000	10—	889.708.000	11,3
ἐξωκκλησιῶν	7.845.400.080	100—	7.924.409.000	100—

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ πίνακος.

1. Ἡ ὑψηλοτέρα ἀπόδοσις τῆς εισφορᾶς τοῦ κλάδου συντάξεων ἢ παρατηρούμενη εἰς τὸ ἔτος 1948/49 ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ ὅτι εἰς αὐτὴν περιέχονται καὶ εισπράξεις ἀναγόμεναι εἰς προηγούμενα ἔτη, καὶ ἀποδοθεῖσαι κατὰ τὸ ἔτος 1948/49.

Ὡς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν τῆς εισφορᾶς τῶν ἠσφαλισμένων διὰ τὸν κλάδον Ἀρωγῆς αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἔτους, ἔληξεν ἡ κράτησις τῶν δόσεων τοῦ ἐφ' ἅπαξ μισθοῦ τῶν ἠσφαλισμένων, ὑπὲρ τοῦ ἐν λόγῳ Κλάδου.

2. Ἡ ἀπόδοσις τῆς εισφορᾶς τῶν Ναῶν ἐκ ποσοστῶν 6 % προβλέπεται, ἐκ τῶν παρουσιαζομένων σήμερον ἐνδείξεων, ὡς ἀνωτέρα τῆς τοῦ προηγούμενου ἔτους δι' ὃ καὶ αὐξάνεται αὕτη κατὰ 200 ἑκατομ.

3. Ἐκ τῆς κοινωνικῆς εισφορᾶς, ἐμφανιζούσης αὐξῆσιν κατὰ 2, 7 %.

α) ἡ ἐξ ἐνσήμων: προϋπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων στατιστικῶν στοιχείων ὡς ἀνερχομένη εἰς δραχμὰς 1.920.000.000. Πλὴν, τὰ πραγματοποιηθέντα, ἀνερχόμενα κατὰ προσέγγισιν εἰς 1.550 ἑκατομ. ὑπολείπονται κατὰ 370 ἑκατομ. Πρόκειται, βεβαίως, περὶ διαφυγῶν εἰς τὴν ἐπικόλλησιν τοῦ κληροικισμοῦ, μὴ δυναμένων νὰ ἐλεγχθῶσιν σήμερον λόγῳ τῆς καταστάσεως.

β) ἡ ἐκ κηρωδῶν ὑλῶν: Προϋπολογίζεται εἰς 1.330 ἑκατομ. ἀντὶ τοῦ πραγματοποιουμένου, κατὰ τὴν προλαβοῦσαν διαχείρισιν, ἐκ δραχμῶν 1.690 ἑκατομ. Ἐκρίναμεν σκόπιμον τὸν περιορισμὸν τῆς προβλέψεως, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι, κατὰ τὸ παρελθόν, εἰσῆχθησαν μεγάλα ποσότητες, κορέσασαι τὴν ἀγοράν.

γ) ἡ ἐκ τῆς προσόδου τῆς περιουσίας καὶ τῶν ἐξωκκλησιῶν.

Τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως κηροῦ ἔσοδον, παρὰ τὴν ὑπαγωγὴν τοῦ προσκυνήματος τῆς Ἁγίας Βαρβάρας εἰς ἕτερον Ἐκκλησιῶν. Ὄργανισμὸν, προβλέπεται ὅτι θὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὸ πραγματοποιηθὲν κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν χρῆσιν, λόγῳ τῆς ὑψώσεως τῆς τιμῆς τῶν κηρίων. Οὕτω τὸ ἔσοδον, συνολικῶς, τῶν ἐξωκκλησιῶν ὑπολογίζεται εἰς 661 ἑκατομμύρια, ἀντὶ τῶν

πραγματοποιηθέντων κατὰ τὴν προλαβοῦσαν χρῆσιν, ἀνερχομένων εἰς 586 ἑκατομμ. περίπου.

Ἐπίσης, ἄνοδον ἐμφανίζει καὶ τό, ἐκ διαφόρων τόκων καταθέσεων καὶ δανείων, ἔσοδον, προϋπολογιζόμενον εἰς δραχμὰς 138 ἑκατομμ. ἔναντι τοῦ πραγματοποιηθέντος κατὰ τὴν περυσινήν χρῆσιν ἐκ δραχμῶν 105 ἑκατομμ. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν αὐξῆσιν τῶν καταθέσεων καὶ τῶν εἰς δάνεια ἐπενδύσεων.

4. Συνολικῶς τὰ προϋπολογιζόμενα τακτικὰ ἔσοδα (ἐκ δραχμ. 7.729.516.003) ὑπερβαίνουναι τὰ πραγματοποιηθέντα κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἔτος 1948/1949 κατὰ 374.116.000 δραχμ. ἤτοι κατὰ 5 %.

5. Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος τῶν ἐσόδων συνάγεται ὅτι: Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν εισπράξεων τὴν πρώτην σειρὰν καταλαμβάνει ὁ Κοινωνικὸς πόρος ἐκ 42, 7 % ἐπονται ὁ τοῦ ἐργοδότη (Ναῶν) ἐξ 25, 2 % ὁ τῶν ἠσφαλισμένων ἐξ 20, 8 % καὶ ὁ ἐκ τῆς περιουσίας καὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐξωκκλησιῶν ἐξ 11, 3 %. Ἄξια σημειώσεως εἶνε καὶ ἡ παρατήρησις ὅτι, ἂν ἡ εἰσφορὰ τῶν ἠσφαλισμένων ἀνερχεται εἰς 6 % περίπου ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν, οἱ λοιποὶ πόροι ἐγγιζοῦσι τὰ 35 % αὐτῶν.

Β'. ΕΞΟΔΑ:

Σύγκρισις τῶν προϋπολογισθέντων κυριωτέρων τακτικῶν ἐξόδων πρὸς τὰ, κατὰ προσέγγισιν, πραγματοποιηθέντα κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος.

	Πραγματοπ. κατὰ προσέγγισιν 1948 49	Προϋπολογισθέντα 1949 50
1) Μισθοδοσίαι	211.509.000	252.831.000
2) Διοικησ. καὶ λειτουργίας Κέντρου καὶ Τοπικῶν	148.549.800	196.528.002
3) Διαχειρ. ἐνσήμων	63.617.000	83.000.000
4) Προμήθ. καὶ φόροι	45.672.000	44.150.000
5) Ἐξωκκλησιῶν	294.820.000	262.225.003
6) Διαχειρ. ἀκινήτων	24.000.000	42.757.201
7) Σύνολον ἐξόδων	788.167.800	881.491.206
8) Παροχαί:		
α) Κλάδου Συντάξ.	4.630.630.000	4.385.836.000
β) » Ἀρωγῆς	199.200.000	215.800.000
γ) » Ἀσθενείας	160.000.000	1.000.000.000
9) Σύνολον παροχῶν	4.989.830.000	5.601.636.000
10) Γενικὸν σύνολον ἐξόδων	5.777.997.800	6.483.127.206

Παρατηρήσεις:

1. Μισθοδοσία. Ἡ ἄνοδος τῆς πιστώσεως διὰ τὴν ἑξαταξομένην χρῆσιν 1949—50 ὀφείλεται εἰς τὴν ἐγγραφὴν τοῦ κονδυλίου ἐκ δραχμῶν 43 ἑκατομμυρίων παρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἐκτάκτου συνεργείου, καθ' ἃ καὶ ἐν τῷ οἰκείῳ μέρει τῆς παροῦσης γίνεται μνεία. Πάντως οἱ βασικοὶ μισθοὶ παραμένουσιν εἰς τὰ αὐτὰ ἐπίπεδα.

2. Ἐξοδα διοικήσεως καὶ λειτουργίας. Λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν, κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν δαπανῶν ἐθεωρηθῆ σκόπιμος ἡ αὐξῆσις τῶν σχετικῶν πιστώσεων, τῶν ὁποίων, πάντως, ἡ χρησιμοποίησις θέλει γίνῃ κατὰ τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τοῦ Ὄργανισμοῦ. Τοῦτο πιστοποιεῖται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι πολλὰ ἐψηφισμένα πιστώσεις

κατά τὸ παρελθὸν παρέμειναν ἀδιάθετοι.

3. Ἐξοδα διαχειρίσεως ἐνοσίων. Ἡ αὐξησις ἀποδοτέα εἰς τὴν ἐγγραφήν πιστώσεως διὰ τὴν ἀνατύπωσιν ἐνοσίων τῶν ἐξηνητημένων κλάσεων καὶ τὴν αὐξησιν τῆς προμηθείας, κατ' ἀναλογίαν, τῆς προσδοκωμένης καταναλώσεως.

5. Ἐξοδα ἐξωκλησίων. Ἐμφανίζονται μειωμένα ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν λόγω τῆς ὑπαγωγῆς τῆς Ἁγίας Βαρβάρας Δαφνίου εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν.

6. Ἐξοδα διαχειρίσεως ἀκινήτων. Ὡς ἐκ τοῦ πίνακος τοῦ προϋπολογισμοῦ δεικνύεται, κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος, προβλέπεται ἡ πληρωμὴ τῶν ἀσφαλιστρῶν εἰς τὰς Ἐταιρείας διὰ τὴν ὑπόλοιπον τετραετίαν. Τὰ καταβληθέντα κατὰ τὸ παρελθὸν ἀφερέων ἀσφάλιστρα ἐνὸς ἔτους.

8. Παροχαί.

α) Τοῦ κλάδου Συντάξεων. Ὡς καὶ κατωτέρω ἐξηγείται, τὸ κοινὸν τῶν καταβληθειῶν κατὰ τὸ ἔτος 1948—49 συντάξεων, περιέχει καὶ τὰ, δι' εἰδικῶν ἀποφάσεων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καταβληθέντα εἰς τοὺς συνταξιούχους, ὑπὸ τὸν τύπον δώρου τῶν Ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα. Τὰ ἔκτακτα τοῦτα ἐπιδόματα ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὴν σύνταξιν 1 1/4 μηνῶν ἐκάλυψαν δαπάνην ὑπερβαλίνουσαν τὰ 380 ἑκατομμ. δραχμῶν ἤτοι περὶ 10 ο)ο τῶν ἀρχικῶς προϋπολογισθέντων πένρουσι συντέξεων ἀνερχομένων εἰς (3.935.400.000).

Ἐπομένως, διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ὕψους τῶν καταβληθειῶν κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος συντάξεων, θὰ ἔπρεπε νὰ προστεθῇ εἰς τὰς ἐγγραφομένας ἐν ἀντίστοιχον ποσοστὸν ἐκ 10 ο)ο, ὅποτε θὰ εἴχομεν :

Προϋπολογιζόμενα νὰ καταβληθῶν εἰς τοὺς ἡδη συνταξιούχους καὶ τοὺς μέλλοντας νὰ καταστῶσι	δραχμ.	4.075.000.000
Ποσοστὸν διὰ πιθανὸν δῶρον @ 10 ο)ο	»	407.500.000
	»	<u>4.482.500.000</u>

Εἰς τόσον ποσὸν θέλει ἀνέλθει τὸ κοινὸν τῶν συντάξεων, ἐφ' ὅσον θὰ χορηγηθῇ ἀνάλογος ἔκτακτος παροχὴ τῶν Ἑορτῶν. Ἡ μεταξὺ δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ τοῦ, κατὰ τὸ παρελθὸν, καταβληθέντος, ὑπάρχουσα διαφορὰ, ἐκ δραχμῶν 182 ἑκατομ. θὰ

δεικνύει τὴν διαφορὰν τῆ αὐξήσεως ἐκ τῆς φυσιολογικῆς αὐξήσεως τῶν συνταξιούχων.

β) Παροχαί Κλάδου Ἀρωγῆς. Αὐταὶ εὐρίσκονται εἰς τὰ αὐτὰ ἐπίπεδα.

γ) Παροχαί Κλάδου Ἀσθενείας. Τὰ πληρωθέντα κατὰ τὸ α'. ἐξάμηνον τοῦ 1948/49 νοσήλια ἐγγίζουσι τὰ 160 ἑκατομ. Τὸ στοιχεῖον ὅμως τοῦτο δὲν εὐρίσκομεν ὅτι ἀποτελεῖ βᾶσιν αὐθεντικὴν ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἠδύναντο νὰ στηριχθῶσι προβλέψεις διὰ τὸ μέλλον, εἴτε διότι κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον δὲν ἠδυνήθη νὰ λειτουργήσῃ ἀμέσως καὶ πλήρως ὁ κλάδος τῆς Ἀσθενείας, εἴτε διότι ἐνδέχεται νὰ παρουσιασθῶσι πρὸς πληρωμὴν, κατὰ τὴν νέαν χρῆσιν, νοσήλια ἀσθενῶν διαιωμένων εἰς Κλινικὰς τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἀνακεφαλοῦντες, ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι, κατὰ τὸν ὑποβαλλόμενον μὲν προϋπολογισμόν, τὸ σύνολον τῶν παροχῶν θέλει ἀνέλθει εἰς 5.601.636.000 καλύπτουσι τὰ 70 1)2 ο)ο τῶν τακτικῶν ἐσόδων, ἂν δὲ θέλει χορηγηθῇ καὶ τὸ κατ' ἔτος διδόμενον ἔκτακτον ἐπίδομα τῶν Ἑορτῶν, τὸ συνολικὸν κοινὸν τῶν παροχῶν θὰ ἀνέλθῃ εἰς 6.009.136.000 (=5.601.636+407.500.000) καλύπτουσι τὰ 75,8 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν τακτικῶν ἐσόδων.

Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων στοιχείων καταφαίνεται καὶ πάλιν ἡ ἀκολουθουμένη ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν πολιτικῆ τοῦ Ταμείου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀντὶ τῆς καθιερωμένης διὰ τοὺς ἀσφαλιστικούς Ὀργανισμοὺς καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης παραδεδεγμένης ἀρχῆς τῆς κεφαλαιοποιήσεως προτιμᾶται τὸ «σύστημα τῆς διανομῆς» πρὸς μεγαλυτέρα, κατὰ τὸ δυνατόν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν μετόχων. Ὅτι δὲ τὸ ποσοστὸν τοῦτο τῶν εἰς παροχὰς διατιθεμένων εἶνε πολὺ μεγαλύτερον τοῦ συνήθους, ἐξάγεται καὶ ἐκ τῶν δεικτῶν τῆς προπολεμικῆς ἐποχῆς. Οὕτω, τὰ διατεθέντα κατὰ τὴν χρῆσιν 1939/40 εἰς παροχὰς κατέλαβον μόνον τὰ 33 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν τακτικῶν ἐσόδων.

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΣΟΔΑ (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ).

Ἐκ τοῦ κάτωθι πίνακος τοῦ ὁποίου αἱ τρεῖς πρῶτα στήλαι ἐναφέρουσι στοιχεῖα ἀπολογιστικά, ἡ δὲ τοῦ 1949/50 προϋπολογιστικά—καταφαίνεται ἡ, κατὰ κατηγορίας, διάθεσις τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου.

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ

ΠΡΟΣ. ΕΣΟΔΑ	1939/40 22.786.755	%	1946/47 2.004.791.854	%	1948/49 7.845.400.000	%	1949/50 7.924.409.000	%
1) Παροχαί	7.524.942	33	1.416.417.825	70,5	4.989.830.000	63,6	5.601.636.000	71,6
2) Μισθοδοσίαι	747.410	3,3	62.475.947	3,1	211.509.000	2,7	252.831.000	3,2
3) Διοικήσεως	243.222	1,1	67.041.107	3,3	148.549.800	1,9	196.528.002	2,5
4) Ἐνοσίων	405.479	1,8	33.144.053	1,6	63.617.000	0,8	83.000.000	1,1
5) Προμήθειαι—Φόροι	309.125	1,3	25.320.777	1,2	45.672.000	0,6	44.150.000	0,6
6) Ἐξωκλησίων	—	—	97.066.626	4,9	294.820.000	3,8	262.225.003	3,3
7) Διάφορα	2.731.519	12	7.291.885	0,4	24.000.000	0,3	375.656.163	4,9
8) Σύνολον ἐξόδων	11.961.697	52,5	1.708.738.220	85	5.777.997.800	73,7	6.816.066.168	87,2
9) Περιόσσευμα	10.825.058	47,5	296.053.634	15	2.067.402.200	26,3	1.005.691.841	12,8
	<u>22.786.755</u>	<u>100</u>	<u>2.004.791.854</u>	<u>100</u>	<u>7.845.400.000</u>	<u>100</u>	<u>7.821.758.009</u>	<u>100</u>

Ευκόλως παρατηρούνται εκ του πίνακος τὰ ἐξῆς :

1) Διὰ τὰς παροχάς : Ἐνῶ, προπολεμικῶς, ἐκ τοῦ συνόλου τῶν γενικῶν ἐσόδων τοῦ TAKE διετίθητο διὰ τὰς παροχάς ποσοστὸν μόνον 33%, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν καὶ δὴ κατὰ τὰ ἔτη 1946/47, 1948/49 καὶ 1949/50 βεβαιοῦται καὶ ἐκ τοῦ ἄνω πίνακος ὅτι, διὰ τὴν καταβολὴν τῶν παροχῶν πρὸς τοὺς μετόχους τοῦ Ταμείου, διετέθησαν τὰ 70, 1/2, 63, 1/2 καὶ 71, 1/2 ἐπὶ τοῖς % τῶν γενικῶν εἰσπράξεων.

2) Ἀντίθετον ἐξέλιξιν παρουσιάζουσιν οἱ δείκται τῶν κρατουμένων ἀποθεμάτων, τὰ ὁποῖα, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἀυξήσεως τῶν παροχῶν βαίνουνσι μειούμενα,

ἀπὸ τοῦ προπολεμικοῦ ποσοστοῦ 47 1/2% εἰς 12, 1/2% διὰ τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν ἔτος. Ἐκ τούτων πιστοποιεῖται καὶ πάλιν ὅτι ὁ Ὄργανισμός, ἀναγκασθεὶς ἐκ τῶν μεταπολεμικῶς δημιουργηθεισῶν βιοτικῶν συνθηκῶν, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν, ὑπὸ ὁμαλὰς περιστάσεις, ἐπιβεβλημένην τακτικὴν τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἀπαραιτήτων ἀποθεμάτων, ἀκολουθεῖ τὸ σύστημα τῆς μείζονος διανομῆς.

3. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς δαπάνας. Σαφῶς προκύπτει ἐκ τοῦ πίνακος ἡ ὁμαλὴ πορεία τῶν δεικτῶν ἄλλων ἐν γένει τῶν κατηγοριῶν τῶν ἐξόδων, εἰδικώτερον δὲ τῶν μισθοδοσιῶν καὶ τῶν ἐξόδων διοικήσεως.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Αὕτη ἐμφανίζεται ὡς ἐξῆς :

	31/3/41	%	30/6/48	%	30/6/49	%
Μετρητὰ καταθέσεις	12.682.232	9,8	1.819.236.933	30	2.890.000.000	33
Χρεώγραφα	22.259.743	17,3	63.002.720	1,1	63.002.720	0,7
Ἀκίνητα	19.891.433	15,4	3.875.150.693	64,2	4.831.349.000	55,1
Δάνεια	53.285.416	41,3	236.714.819	3,9	900.000.000	10,3
Καθυσ. εἰσφοραὶ	20.241.276	15,6	—	—	—	—
Διάφορα	693.862	0,6	44.011.355	0,8	80.000.000	0,9
	129.053.962	100	6.038.116.520	100	8.764.351.720	100

Ευκόλως παρατηρεῖται ἡ μεταξὺ τῆς προπολεμικῆς ἐποχῆς καὶ τῆς σημερινῆς τοιαύτης ὑπέρχουσα διαφορὰ εἰς τὸν τρόπον τῆς συνθέσεως τῆς περιουσίας. Εἶχον, τότε, προτιμηθῆ αἱ εἰς δάνεια ἐπενδύσεις λόγῳ τοῦ συμφερωτέρου ἐπιτοκίου, παροραθέντος τοῦ παράγοντος τῆς ἀσφαλείας τὸν ὁποῖον ὅπως ἀπεδείχθη μόνον τὰ ἀκίνητα συνκεντρῶνον. Αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης τακτικῆς εἶνε γνωστὸν πόσον ὀδυνηραὶ ὑπῆρξαν διὰ τὸν Ὄργανισμὸν ὅστις ἀπώλεσε τὸ σύνολον τῆς περιουσίας του, ἐξ ἧς μόνον τὸ ὑπάρχον τότε ἀκίνητον τῆς ὁδοῦ Βερανζέρου περιεσώθη.

Τὰ «ἀκίνητα» κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰσολογισμὸν τῆς 30/6/49 ἐνεφανίζοντο εἰς τιμὴν Δραχμ. 3.875.150.693 αἱ προσθήκαι λόγῳ τῆς β' ἀναπροσαρμογῆς ἀνήλθον εἰς 749.337.572 Ἡ ἀγορὰ τῆς οἰκίας Περιεκέλους—Κτενᾶ 506.000.000

Ἀφαιρουμένης τῆς ἀξίας τῶν :

α) γηπέδων τῆς Ἀγ. Βαρβάρας Δαφνίου δρ. 90.035.985
β) τῶν κτισμάτων αὐτῆς τῶν γενομένων δαπάναις τοῦ TAKE. 209.103.280 299.139.265
ἀξία σημερινῆ ἀκινήτων 4.831.349.000

Ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν ἐπὶ τοῖς % τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς περιουσίας, αὕτη παρουσιάζεται ὡς ἐξῆς :

	Προπολεμικῶς	σημερινῆ
Χρεωγράφων ἀκινήτων	7,7	οὐδεμία
Δανείων ἐν γένει	6	6,87
Καταθέσεων ὄψεως	2	5

Ὁ μέσος δὲ ὄρος τῆς ἀποδόσεως τῆς περιουσίας ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτῆς σύνθεσιν ἀνέρχεται εἰς 3,46% ἐνῶ προπολεμικῶς ἤγγιζε τὸ 6%.

Ἀνάλυσις τῶν κυριωτέρων κοινδυλίων ἐκ τοῦ πίνακος τοῦ προϋπολογισμοῦ :

Τὰ προβλεπόμενα ἔσοδα βασίζονται ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθέντων κατὰ τὴν προηγουμένην χρῆσιν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν διαφαινομένων πιθανοτήτων τοῦ ἐπομένου ἔτους, τὰ δὲ ἔσοδα ἐπὶ τῶν, ὑπὸ τοῦ νόμου, ὀριζομένων ὑποχρεώσεων καὶ τῶν ἀναγκῶν λειτουργίας.

I.—ΚΛΑΔΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

ΕΣΟΔΑ :

Κεφ. 1/3.—Εἰσφοραὶ ἠσφαλισμένων. 971.070.000.

Ὑπολογίζονται @ 5% ἐπὶ τῶν μισθῶν αὐτῶν :

Κεφ. 1/2.—Εἰσφορὰ νεοεγγραφησομένων (ἐφ' ἀπαξ μισθοῦ) 5.000.000.

Κεφ. 1/3.—Διαφορὰ ἐφ' ἀπαξ μισθοῦ. 478.138.000.

Ἡ, κατὰ τὸ Καταστατικόν, ὀφειλομένη διαφορὰ ἐκ τῆς εἰσφορᾶς τοῦ ἐφ' ἀπαξ μισθοῦ τῶν μετόχων, ἐπιμερισθεῖσα εἰς 40 μηνιαίας δόσεις. Ἡ παρούσα ἐγγραφὴ ἀφορᾷ τὰ, διὰ τὸ ἔτος 1949—1950, εἰσπρακτέα 12/40 τῆς τοιαύτης εἰσφορᾶς.

Ὁ προκείμενος πόρος, παρὰ τὴν παρατηρουμένην εἰσέτι μερικὴν καθυστέρησιν εἰς τὴν ἀπόδοσίν του ὑπὸ τινων—ἐλαχίστων, μᾶλλον, σήμερον—Δημοσ. Ταμείων, δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι εἰσπράττεται τακτικῶς. Τοῦτο βεβαιοῦται καὶ ἐκ τῆς ἀποδόσεως τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἀνεληθούσης εἰς 1.480 ἐκ.

Κεφ. 2/1. Εἰσφορὰ Ναῶν (ἐκ ποσοστοῦ 6% ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων των).

Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐνδείξεις τοῦ παρελθόντος ἔτους, κατὰ τὸ ὁποῖον, τὰ πραγματοποιηθέντα ἐκ τοῦ πόρου τούτου ἀναβιβάζονται εἰς 1.800 ἐκ.

Εἶναι βέβαιοι, ὅτι εἰς τὸν ἐν λόγῳ πόρον σημειοῦνται, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν, διαφυγαί, ὀφειλόμενα εἰς τὴν κρατοῦσαν ἀνώμαλον κατάστασιν, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας δὲν ἀποβαίνει, ἐν πολλοῖς, δυνατὴ ἢ ἐξακριβωσις τῶν ἐσόδων τῶν Ναῶν. Κεφ. 3/1.—Πόρος ἐκ κληρικοσήμεων. 1.920.000.000.

Ὁ ὑπολογισμὸς ἀναφέρεται εἰς τὰς ὑπαρχούσας στατιστικὰς ἐνδείξεις :

Τὸ πραγματοποιηθὲν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος φαίνεται νὰ ὑπερβαίνει τὰ 1.550 ἐκ., ἀντὶ τοῦ προϋπολογισθέντος 1.920 ἐκ. δραχμῶν. Τὴν πῶσιν ἀποδίδομεν εἰς διαφυγὰς κατὰ τὴν ἐπικόλλησιν τοῦ κληρικοσήμεου, μὴ δυναμένης νὰ ἐξακριβωθῶσι σήμερον, λόγῳ τῶν συνθηκῶν τῆς χώρας. Ἐλπίζομεν, ὅτι κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος, διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως, θὰ καταστῇ δυνατὸς ὁ περιορισμὸς εἰς τὰς παρατηρουμένας διαφυγὰς, ὡς ἄλλως τε προπολεμικῶς εἶχε τοῦτο ἐπιτευχθῆ.

Κεφ. 3/2—Πρόστιμα Συνοδικῶν Δικαστηρίων (Ν. 5148/1931). 600.000.

Ἀφοροῦν τὰ ὑπὸ τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα, βαρύνοντα κατὰ νόμον τὸ TAKE.

Κεφ. 3/3.—Ποσοστὸν φόρου Συνοδ. Καθαρᾶς Προσόδου. 50.000.000.

(Ἄρθρον 1 ἐδ. ια' τοῦ Ν. Δ. 1947 /Φ.Ε.Κ.311/). Τὰ ἀποδοθέντα κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 48 ἐκ.

Κεφ. 3/4.—Εἰσφορὰ Κράτους.

Ταύτην ἐκ δρχ. 15 ἑκατομ. ἐν καὶ προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ Νόμου (19/20 Νοεμβρίου 1935), δὲν ἐγγράφομεν, καθόσον, ἀπὸ τινων ἐτῶν δὲν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Τὰ αὐτὰ καὶ καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐτησίαν εἰσφορὰν τοῦ ΟΔΕΠ.

Κεφ. 3/6.—Εἰσφορὰ ἐξ εἰσαγομένου λιβάνου (Α.Ν. 19/20.11.35). 80.000.000.

Ἐκ τῶν ἐνδείξεων τοῦ προηγούμενου ἔτους προκύπτει, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ πόρος δύναται νὰ φθάσῃ τὸ προϋπολογιζόμενον ποσόν.

Κεφ. 38.—Εἰσφορὰ ἐπὶ κηρωδῶν ὀλῶν. 1.300.000.000.

(Νόμου 816/1937, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν Νόμων 2293/40 καὶ 1017/49). Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ὑπαρχόντων στοιχείων, ἢ εἰσφορὰ ἐκ τῶν παραφινῶν ὑπερέβη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 1.400 ἐκ. Διότι ὅμως, λόγῳ κορεσμοῦ τῆς ἀγορᾶς, ἀναμένεται μᾶλλον ἢ ἐλάττωσις τῶν εἰσαγωγῶν, κρίνομεν ἀναγκαῖον, ὅπως περιορίσωμεν τὰ προϋπολογιζόμενα.

Κεφ. 3/3.—Εἰσφορὰ ἐπὶ παραγομένων σιταίνων ἐσωτερικοῦ. 30.000.000

(Ν. 2293/40). Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ εἰσφορὰ τῶν σιταίνων τοῦ ἐσωτερικοῦ δὲν εἶχε σημειώσῃ κατὰ τὸ παρελθὸν ἱκανοποιητικὴν ἀπόδοσιν, διότι δύσκολος κατέστη ἡ ἐξακριβωσις τῆς παραγωγῆς τῶν ἐργοστασίων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀσχολουμένων μὲ ταύτην μικρῶν, λαθροβίων μᾶλλον, βιοτεχνιῶν.

Ἀπόδοσις τῆς διαχειρίσεως τῶν Ἐξωκκλησιῶν.

Ἀφορᾷ τὰ ὑπὸ τὴν ἄμμεσον διαχείρισιν τοῦ TAKE 12 Ἐξωκκλήσια τῶν Ἀθηνῶν—Περιχώρων καὶ τὰ τῶν ἐπαρχιῶν τοιαῦτα, ἡτις ἐμμέσως ἀσκεῖται ὑπὸ διαχειριστῶν.

α) Ἐκ πωλήσεως κηροῦ.—Ἡ κατανάλωσις κηροῦ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐξωκκλησιῶν, μετὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας Δαφνίου εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν, ὑπολογίζεται εἰς 1.500 ὀκάδας ἐτησίως, ἢ δὲ ἀπόδοσις κατ' ὀκάδην, μετὰ τὴν τελευταίαν ἀναπροσαρμογὴν τῆς τιμῆς τῶν κηρίων εἰς δραχμὰς 400.000.

β) Ἐκ δίσκων δρ. 10 ἐκ. (ἀντὶ δρ. 20 ἐκ. τοῦ προηγούμενου προϋπολογισμοῦ). Τοῦ κονδυλίου τούτου, ὡς καὶ τῶν ἐξ ἱεροτελεστιῶν, ἐνοικίων κλπ, κρίνομεν ἀναγκαῖον τὸν περιορισμὸν (κατὰ τὸν πίνακα τοῦ προϋπολογισμοῦ), κατόπιν τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ προσκυνήματος τῆς διαχειρίσεως Ἁγίας Βαρβάρας.

Κεφ. 4/3.—Τόκοι διαφόρων δανείων.

α) τῶν Ἱ. Μητροπόλεων (ᾧ 6% διὰ τὰ παλαιότερα καὶ μέχρις 9% διὰ τὰ νεώτερα τῶν δανείων)	Δρ.	24.660.727
β) Τῶν Ἱ. Ναῶν (ᾧ 9%	»	10.350.000
γ) Τῶν μετόχων (ἀπὸ 6%—7%)	»	19.019.776
δ) Τῶν ἀπλῶν δανείων (ᾧ 5%—7%)	»	7.873.500
	Δρ.	<u>61.904.003</u>

Κεφ. 4/3.—Τόκοι καταθέσεων. Δρ. 72.500.000

Τῶν παρὰ ταῖς Τραπεζαῖς Ἐθνικῆ καὶ Ἀθηνῶν καταθέσεων ὄψεως πρὸς 5% ἀντὶ δραχμῶν 24 ἐκ. προϋπολογισθέντων διὰ τὸ προηγηθὲν ἔτος.

Κεφ. 4/6. Μισθώματα ἀκινήτων. Δρ. 81.884.000

Τῶν τριῶν ἀκινήτων τοῦ TAKE (ὀδῶν α) Βερανζέρου, β) Εὐαγγελιστρίας, γ) Κτενᾶ).

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος).

Ὁ Οἶκον. Ἐπίτροπος τῆς Ἐκκλησίας

† Ὁ Λαρίσης ΔΡΟΘΕΟΣ

ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΙΑ

Β' (Τέλος)

4. Ἡ ὑπαρξις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς εἶναι ὡσαύτως ὁ ἀποχρῶν λόγος καὶ τῶν ἄλλων ἀξιολογικῶν καὶ ἰδανικῶν πόθων, προδιαθέσεων καὶ αἰτημάτων, ἅτινα ὑπάρχουν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Ὁ ἄνθρωπος λ. χ. ποθεῖ τὴν ὑψίστην εὐτυχίαν, τὸ ἀπόλυτον κάλλος, τὴν ὑπερτάτην γνῶσιν καὶ ἀλήθειαν. Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ γῆ κατατρώχεται ὑπὸ τοῦ συναισθήματος τοῦ ἀνικανοποιήτου, τῆς ἀνεσιότητος καὶ νοσταλγεί τὴν οὐρανίαν πατρίδα. Ὁ ἄνθρωπος «φέρει τὸ πτερόν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς»¹. Θρησκευματα καὶ φιλοσοφήματα, καλλιτεχνικὰ δημιουργήματα καὶ τὰ ἀριστουργήματα τῆς παγκοσμίου λογοτεχνίας, ὅλα—, ἐξωτερικεῖσι καὶ

1. Ν. Ἱ. Δούβαρι, Μεταξὺ δύο κόσμων, Βιβλιοθ. Ἀποστολ. Διακονίας 12, Ἀθῆναι 1949, σελ. 330.

άντανάκλασις τοῦ κόσμου τῶν ἐσωτερικῶν πόθων καὶ ἀξιολογικῶν αἰτημάτων—, εἶναι μωριόστομοι ἐκφράσεις τῆς ὁρμῆς τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ὑπερπήδησιν τῶν ὁρίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων κρατεῖ αὐτὸν δέσμιον ἢ ἀτομικότης του, ἢ ζωὴ καὶ ἢ φύσις. Ὁ ἄνθρωπος νοσταλγεῖ Κάτι τὸ ἀνώτερον. Ἐντὸς αὐτοῦ ζῆ οἶνει ἢ πλατωνικὴ «ἀνάμνησις» τῆς ὠραιότητος τοῦ κόσμου τῶν ἰδεῶν, ἥτις ὡς διαρκῆς κίνητρον δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκην πρὸς ἀνάτασιν, πρὸς πτήσιν πέραν τοῦ ὕλικου καὶ αἰσθητοῦ κόσμου !. Κατὰ τὸν ὠραῖον στίχον τοῦ Jørgen Moe «καὶ στήν ψυχὴ σου ὑπάρχει μιὰ ἄκρη ἀπὸ χρῶμα γαλάζιας λαχτάρας», διότι, ὡς λέγει ὁ Ibsen, «συγγενεῦομε λίγο καὶ μετὴ θάλασσα καὶ τὸν οὐρανόν». Ἐντεῦθεν ὁ πόθος πρὸς τὸ μακρυνόν, πρὸς τὸ Ἐπέκεινα.

«Πάντα λαχταρᾷ τὸ μακρυνὸ ἢ καρδιά,

Πρὸς τὸ μακρυνὸ νὰ πετάξῃ γυρεύει.

Νὰ λυτρωθῇ ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ της ζητᾷ».

Μία ἀκατανίκητος ὁρμὴ ὠθεῖ τὸν ἄνθρωπον πρὸς ἀπόπλουν, πρὸς ἔξοδον, πρὸς τὸν «Ἵψηλὸν Συγγενῆ», πρὸς τὸν οὐρανόν, πρὸς τὸ ἄπειρον, πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐλευθερίαν, πρὸς τὴν κτήσιν ὑπερκοσμίου τινὸς καὶ ὑπεραισθητοῦ, τὸ ὁποῖον ἀποπλύνει τὴν ἐνοχὴν τοῦ ἐπιγείου βίου, καθαγιάζει τὴν ζωὴν καὶ λαμπρύνει αὐτὴν διὰ τῆς αἴγλης του¹. Παρ' ὅλα ταῦτα ὁ ἄνθρωπος οὐδέποτε ἰκανοποιεῖται εἰς τὴν γῆν. Ἡ γνῶσις του εἶναι ἀτελής, ἢ χαρὰ του ἐλαχίστη, ἢ ἐπίτευξις καὶ πραγματοποιήσις τῶν ἰδανικῶν ἀνέφικτος. Ὁ ἄνθρωπος πάντοτε ζῆ ὑπὸ τὴν νοσταλγίαν καὶ τὴν προσδοκίαν.

Ἄλλ' εἶναι δυνατὸν ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος τῶν ἐσωτερικῶν ἰδανικῶν πόθων νὰ μὴ ἀνταποκρίνεται εἰς μίαν πραγματικότητα; Ἀσφαλῶς ὄχι ! «Ἡ φύσις τίποτε δὲν κάμνει χωρὶς σκοπὸν» καὶ ματαίως. Πᾶσα ἐκδήλωσις τῆς ζωῆς προϋποθέτει καὶ ἀποδεικνύει τὴν ὑπαρξιν μιᾶς ἀντιστοίχου πραγματικότητος. «Τὰ πτερά τοῦ πτηνοῦ ἀποδεικνύουν τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἀέρος, ἢ νηκτικὴ ἰκανότης τοῦ ἰχθύος ὑποθέτει τὴν πραγματικότητα ῥευστοῦ στοιχείου. Ὁ ὀφθαλμὸς ἐκ τῆς κατασκευῆς του ἀποδεικνύει τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ ἢ σωματικὴ πείνα ὑποθέτει καὶ ἀποδεικνύει τὴν ὑπαρξιν ἐν τῇ φύσει ἀντικειμένου ἰκανοῦ νὰ κατευνάσῃ ταύτην τὴν πείναν. Ἴδου δὲ διατὶ τὸ ἀρτιγέννητον ζητεῖ τροφήν, τὴν ὁποῖαν ποτὲ δὲν εἶδε. Συμπεραίνομεν, λοιπόν, ὅτι ἢ πείνα καὶ ἢ πνευματικὴ δίψα τοῦ ἰδεώδους καὶ τῆς εὐδαιμονίας ὑποθέτουν παραλλήλως τὴν ὑπαρξιν Ἀγαθοῦ, ἰκανοῦ πράγματι νὰ κορέσῃ ταύτην τὴν πείναν καὶ νὰ καταπαύσῃ ταύτην τὴν δίψαν, ἐκτὸς ἂν ἢ ἀνθρωπότης εἶναι ὄν τερατώδες καὶ ἔχη πόθους ἀπραγματοποιήτους»². Ἡ ἐναγώ-

νιος, λοιπόν, προσδοκία τοῦ ἀνθρώπου, «ὁ σφοδρὸς πόθος τοῦ ἀπειρώς ἀληθοῦς, ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ προϋποθέτει ἀναγκαίως ὑπάρχουσαν τὴν πηγὴν τῆς Ἵψίστης Ἀληθείας, τοῦ Ἵψίστου Ἀγαθοῦ καὶ Καλοῦ, τοῦ ὄντως Ἀπειροῦ ὄντος, μόνου ἀποχρῶντος λόγου τοῦ τοιοῦτου πόθου καὶ, κατ' ἀκολουθίαν, μόνου δυναμένου νὰ πληρῶσῃ τὸ μέγιστον τοῦτο κενόν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς» ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς αἰωνιότητος, διὰ τὸ ὁποῖον προορίζονται αἱ ἀθάνατοι ψυχαὶ ἡμῶν.

«ὦ Θεέ !, ἀνέκραζεν ὁ ἱερεὺς Αὐγουστίνος, Σὺ μᾶς ἐπλάσας διὰ τὸν ἑαυτὸν Σου καὶ ἀγωνιᾷ καὶ ἀνησυχεῖ ἢ καρδιά μας μέχρις ὅτου εὔρη τὴν ἀνάπαυσίν της ἐν Σοί». (Ψυχολογικὴ ἔνδειξις τῆς ὑπάρξεως Θεοῦ καὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς).

5. Εἰς ἀνάλογα συμπεράσματα ὁδηγεῖ ἡμᾶς καὶ ἢ μελέτη τῆς ἠθικῆς συνειδήσεως καὶ τῶν καθ' ὅλου ἠθικῶν αἰτημάτων τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκαστος αἰσθάνεται νὰ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ βάθους τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀσίγητος φωνὴ νόμου, ὅστις, οἶνει βαθυχάρακτος ἐν ταῖς πλαξὶ τῆς καρδίας, ἀπὸ ὑψηλοῦ τινος Σινᾶ ἐντέλλεται τὰ πρακτέα καὶ τὰ φευκτέα (Ρωμ. β', 14—15)¹. Ἐκαστος φέρει ἐντὸς αὐτοῦ τὸ κριτήριον, καὶ τὸ κριτήριον εἶναι ἢ συνειδήσις, ἥτις εἶναι φωνὴ ἱερά καὶ ἐπιβλητικὴ, δικαστῆς ἀσύτηρός καὶ ἀδέκαστος, σύμβουλος, ἀλλὰ καὶ τιμωρὸς συγχρόνως. Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ ἐγγράφως εἰς τὴν καρδίαν πρὸ τοῦ Λυκούργου καὶ τοῦ Σόλωνος καὶ τοῦ Νουμά καὶ τοῦ Κομφουκίου τὸν ἔμφυτον ἠθικὸν νόμον;² «Μόνον ὁ Θεὸς δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸς ὡς Ἵψιστος Νομοθέτης τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, διότι ἄνευ τοῦ ἀπ' αὐτοῦ πηγάζοντος κύρους θὰ ἦτο χίμαιρα ἢ ἐπιτακτικὴ ἔνδοθεν παρόρμησις πρὸς τὴν ἠθικὴν τελειώσιν»³.

Ἐπειτα ἢ ἠθικὴ κατηγορικὴ προστακτικὴ εἶναι ἀδύνατος ἄνευ ὕψιστου κύρους καὶ ἐξωτερικῆς ἀθεντίας⁴.

Ἐξ ἄλλου ἢ ἀνθρωπίνη δικαιοσύνη τιμωρεῖ, ἀλλὰ δὲν ἀνταμείβει εἶναι, ὡς λέγει ὁ Charron, κυλλή. Συχνάκις ἔρχεται εἰς τὰ χεῖλη ἡμῶν τὸ ἐρώτημα τοῦ Ἱερεμίου: «Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται;». Ἐντεῦθεν λοιπὸν γεννᾶται ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν τὸ αἶτημα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς δικαιοσύνης καὶ ἠθικῆς τάξεως. Δέον, λοιπόν, νὰ ὑπάρχῃ ὄχι μόνον ὑπέρτατος Νομοθέτης, ἀλλὰ καὶ Δικαστῆς καὶ ἀκοίμητος φρουρὸς τῆς ἠθικῆς τάξεως, ἵνα ἐν ἄλλῃ τινι σφαίρᾳ ζωῆς ἰκανοποιήσῃ τὸ αἶτημα αὐτό. «Ὁπόταν δὲν θὰ ἔχω ἄλλην ἀπόδειξιν τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, ἔγραφεν ὁ Rousseau, τότε ὁ θρίαμβος τῶν κακῶν καὶ ἢ κατάθλιψις τῶν δικαίων θὰ με ἔκαμνε νὰ ζητήσω τὴν λύσιν. Θὰ ἔλεγον: Τὸ πᾶν δὲν τελειώνει δι' ἡμᾶς μετὰ τῆς

1. Αὐτόθι.

2. Αὐτόθι, σελ. 23 καὶ 331.

3. A Ibert Farges, Νέα Ἀπολογητικὴ, Μετάφρ. Ἀργ. Σακελλαρίου, Ἀθήναι, σελ. 29 30. Πρβλ. Γρ. Πασαμιχαήλ, Ἀπολογητικὴ, Ἀθήναι 1928, σελ. 104.

1. Γρ. Πασαμιχαήλ, ἔνθ. ἄνωτ.

2. Κωνστ. Καλλιníkου, (Πρωτοπρεσβυτέρου), Τὰ θεμέλια τῆς πίστεως, 1924, σελ. 204.

3. Γρ. Πασαμιχαήλ, ἔνθ. ἄνωτ. σελ. 106.

4. Αὐτόθι.

Ο ΠΡΩΗΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

Τῆ 11.30 νυκτερινῆ τῆς παρελθούσης Τετάρτης (28) ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ἐν Γλυφάδι, ἐνθα ἐν φιλικῇ οἰκίᾳ ἐφιλοξενεῖτο, ὁ πρῶην Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Μακαριώτατος Χρυσάνθος.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ἀδιαθεσίας αὐτοῦ ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σπυρίδων ἔσπευσε νὰ διερωτηθῆ τὰ κατ' αὐτὸν δι' ἀποστολῆς τοῦ Ἀρχιεπισκοπάρχου τῆς Ἱ. Συνόδου, καίτοι δ' αἱ πληροφορίες ἔφερον τὸν ἀσθενήσαντα σχετικῶς εὐεκτοῦντα, ἐν τούτοις ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ὄλως ἀπροσδοκῆτως ἐκ καρδιακῆς συγκοπῆς.

Ἄμα τῷ ἀκούσματι τοῦ θανάτου τῆ πρώτῃ τῆς ἐπομένης, Πέμπτης (29), ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἡλείας Γερμανός, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκοπάρχου τῆς Ἱ. Συνόδου, μεταβὰς εἰς Γλυφάδα ἐξέφρασαν τὰ συλλυπητήρια τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου πρὸς τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος καὶ ἐτέλεσαν τρισάγιον ἐπὶ τῷ νεκρῷ· μικρὸν δὲ πρὸ τῆς 10 π.μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ Ἱ. Σύνοδος συνήλθεν εἰς ἕκτακτον συνεδρίαν, καθ' ἣν ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἀνακοινῶν τὴν τελευτὴν τοῦ Μακαριώτατου Χρυσάνθου ἐξέφρασε τὴν θλίψιν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῷ λυπηρῷ γεγονότι, ἐπὶ τῷ ὅποιῳ καὶ ὁ παριστάμενος Βασιλικὸς παρὰ τῆς Ἱ. Συνόδου Ἐπίτροπος Καθηγητῆς κ. Ἰω. Καρμύρης διαδηλώσας τὰ συλλυπητήρια τῆς Κυβερνήσεως ἀνεκοίνωσε τὴν συμμετοχὴν τῆς Πολιτείας εἰς τὸ πένθος τῆς Ἐκκλησίας. Ἀμέσως δὲ μετὰ ταῦτα, διακοπείσης τῆς συνεδρίας, ἡ Ἱερά Σύνοδος, κατελθοῦσα εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ ἀγ. Ἀνδρέου, ἔψαλε τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Εἶτα συνεχίσθη ἡ συνοδική συνεδρία πρὸς καθορισμὸν τοῦ προγράμματος τῆς κηδείας.

Ὅντως κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου ὁ Σεβ.

παρούσης ζωῆς, τὸ πᾶν θὰ τακτοποιηθῆ μετὰ θάνατον»¹ (Ἡθικῆ ἐνδειξις τῆς ὑπάρξεως Θεοῦ καὶ τῆς ἀθανασίας ψυχῆς).

6. Τὰ ὡς ἄνω παραδείγματα πείθουν ὅτι δικαίως ὁ Scheler δίδει μεταφυσικὸν ἀγκυροβόλιον εἰς τὸν κόσμον τῶν ἀξιών². Αἱ ἀξίαι καὶ τὰ ἰδανικὰ αἰτήματα τοῦ ἀνθρώπου ὁδηγοῦν ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ συμπεράνωμεν τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἀπολύτου πνεύματος καὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Καθηγητῆς τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν

1. A. Farges, ἐνθ' ἄνωτ.

2. M. Scheler, Philosophische Weltanschauung, Bonn 1923, σελ. 11 καὶ ἐξ D. Dr Johannes Hesen, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 114.

συνοδικὸς σύνοδος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. Ἰάκωβος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Χατζοπούλου μεταβάντες εἰς Γλυφάδα παρέλαβον τὴν σορὸν τοῦ μεταστάντος καὶ συνώδευσαν αὐτὴν εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν, ἐνθα ἐξετέθη εἰς προσκύνημα μέχρι τῆς κηδείας τῆς σήμερον.

Ἄμα τῆ ἀποθέσει τοῦ φερέτρου, εἰς τὰ τέσσαρα ἄκρα τοῦ ὁποίου παρίσταντο ἐναλλάξ ἰσάριθμοι κληρικοὶ ὡς τιμητικὴ φρουρά, ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατελθὼν μετὰ τῶν Σεβ. συνοδικῶν συνέδρων εἰς τὸν ναὸν προέστη τρισαγίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεταστάντος, τῶν κωδῶνων κρουομένων πενθίμως.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συνοδικῆς συνεδρίας ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν:

«Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ἀγγέλλει ὅτι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος πρῶην Ἀθηνῶν κυρὸς Χρυσάνθος μετέστη πρὸς Κύριον περὶ ὥραν 11.30' μ. μ. τῆς χθὲς 28ης λήξαντος. Ἡ σορὸς αὐτοῦ, μεταφερομένη σήμερον μετὰ μεσημβριᾶν εἰς τὸν Καθεδρικὸν ναὸν τῶν Ἀθηνῶν, θὰ ἐκτεθῆ εἰς προσκύνημα μέχρι τῆς ὥρας τῆς κηδείας, ὀρισθείσης διὰ τὴν 11ην π. μ. τοῦ Σαββάτου».

Κατὰ τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας τῆς χθὲς ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, προσελθὼν εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν, κατέθεσε στέφανον ἐπὶ τῷ νεκρῷ, παρέστη δὲ κατὰ τὸ ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου τελεσθὲν τρισάγιον.

Τοῦ ἀνά χειρᾶς φύλλου ἐκδιδομένου τῆ πρώτῃ τῆς σήμερον, τὰ τῆς κηδεύσεως τοῦ Μακαριώτατου Χρυσάνθου θὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας».

ΣΤΗΛΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ

Ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχία.

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, προσφωνῶν τὸν ἐμφηρισμένον Ἐπίσκοπον Εὐρύπιδον Ἀλέξιον, προσερχόμενον πρὸς χειροτονίαν κατὰ τὴν ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ Ἱερουσαλὴν τῆς 18 λήξαντος μηνός, εἶπε καὶ τὰ ἀκόλουθα:

«Ἀναμνησκομαι μιᾶς ἡμέρας τοῦ 1945, ὅτε ὡς πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκάλεσα τριάκοντα κληρικούς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῖς συνέστησα νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς βορείας ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, ἵνα στηρίξουν ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ καρτερίᾳ τοὺς δοκιμαζομένους χριστιανούς. Καὶ τότε μόνον σὺ καὶ ὁ ἦδη πρωτοσύγκελος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀνταπεκρίθητε εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτήν· οἱ δὲ ἄλλοι, ἄλλος ἄλλα προφασιζόμενοι καὶ ὑπὸ ἰσχυρῶν καὶ ἀδυνάτων ὑποστηριζόμενοι, ἀπέφυγον νὰ ἐκπληρώσουν τὸ πρὸς τὴν πίστιν καὶ τὴν πατρίδα καθήκόν των...».

Τὸ ἄκουσμα τῆς πρωθιεραρχικῆς ταύτης δηλώσεως ἐξηγεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν λόγον τῆς κατ' ἐκλογὴν προαγωγῆς τῶν ἐν λόγῳ δύο κληρικῶν καὶ τὸ εἰς τὴν

παράταξιν τῶν παρακουσάντων τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας κρατοῦν πνεῦμα τῆς ἀντιθέτου πρὸς τὴν ἱερατικὴν τῶν ἰδιότητα καὶ κλήσιν ἀπειθαρχίας.

Συνηγορία πολιτικοῦ.

Εἶνε ἐξαιρετικῶς παρήγορον, ὅτι ὑπὲρ τῆς ἐμμύως καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου προσαθείας ὑπὲρ τῆς βελιώσεως τῶν γλισχροτάτων ἀποδοχῶν τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου ἦλθε νὰ συνηγορήσῃ θερμῶς ἐκ τῶν πολιτικῶν τάξεων ὁ διαπρεπὴς βουλευτὴς κ. Ἀλέξ. Βαμβέτσος δι' ἄρθρον ἐφιστάντος τὴν προσοχὴν τῶν κυβερνώντων ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου. Ὁ κ. βουλευτὴς ἐλέγχει τοὺς ἐν τῇ κυβερνήσει διαχειριζομένους τὰ οικονομικὰ τῆς χώρας, ὅτι, ἐν στενότητι καρδίας βλέποντες μόνον ἀριθμούς, ἀπεμύνωσαν ἑαυτοὺς στεγανῶς ἀπὸ τὴν εὐρεῖαν προοπτικὴν τοῦ ὅλου κοινωνικοῦ μας προβλήματος. Συγκινούμενοι μόνον προκειμένου νὰ ἰσοζυγίσουν τὸν προϋπολογισμόν, ἴστανται ἀδιάφοροι καὶ ἀσυγκίνητοι ἐναντι πάντων τῶν λοιπῶν μεγάλων προβλημάτων, ὧν τὰ σπουδαιότερα τυγχάνουν ἀναντιρρήτως ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἐκπαίδευσις. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερον ἀναγκαισιτικόν κατὰ τῆς διαδόσεως τῶν ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν φράγμα, ὡς, ἄλλως τε, ἀποδεικνύει ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν θυμάτων τοῦ κομμουνιστικοῦ Μινωταύρου, τὸ ἑλληνικὸν Κράτος ὄφειλε νὰ σκεφθῇ ὅτι εἶνε Κράτος χριστιανικόν, ἀρρήκτως δηλαδὴ συνδεδεμένον μετὰ τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία μάλιστα παρ' ἡμῖν ἀποτελεῖ τὸ κύριον γνώρισμα τῆς ἐθνότητός μας. Ὁ κ. βουλευτὴς επικρίνει δριμύτως τὸ Κράτος, ὡς μεταβαλὼν τὴν Ἐκκλησίαν του εἰς κοινὸν ἰδιωτικὸν σωματεῖον καθημερινῶς ὑπ' αὐτοῦ ληστευόμενον δι' αὐθαιρέτου ἀφαιρέσεως τῆς περιουσίας του, συνιστᾷ δὲ ὅπως «ἡ Ἐκκλησία καταλάβῃ τὴν ἐμπροσθεν θέσιν εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας. Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων χωρὶς λειτουργοὺς εἶνε κατὰ τὸ ἀσύλληπτον ὀλόκληρος ὁ Κλήρος κατὰ πάντας τοὺς βαθμοὺς του πρέπει νὰ μισθοδοτῆται ἀπὸ τὸ Κράτος ὡς ἐλάχιστον, ἔστω καὶ βραδύτατα ἐκδηλούμενον, δεῖγμα τοῦ ὅτι ἡ κυβερνήσις ἀντιλαμβάνεται καὶ τὴν ἱστορικὴν σημασίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας».

Νεοφανῆς προπαγάνδα.

Ὀλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν λυμαίνεται ἀπὸ τινος ἀτελεύτητος σειρᾶ μυστηριώδους προελεύσεως ἐπιστολῶν φερουσῶν τὸν τίτλον «Ἄλυσις καλῆς τύχης». Οἱ ἄλλοτρίων δαίμωνιων εἰσηγηταὶ ἀποστολεῖς τῶν συνιστοῦν εἰς τοὺς παραλήπτας τῶν ἀντιγραφῶν τῶν εἰς δωδεκάδα ἀντιτύπων καὶ ἀποστολῆν ἐνὸς ὠρισμένης προθεσμίας εἰς ἰσάριθμα ἄτομα μετὰ τῆς συστάσεως νὰ πράξῃ ἕκαστον τὸ αὐτό, διότι ἡ μὴ συμμόρφωσις θὰ συνεπαγάγῃ ἄμεσον θάνατον, ἐνῶ ἡ τήρησις τῆς ὁδηγίας θὰ ἐξασφαλίσῃ ἀσφαλῶς εὐτυχίαν. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι αἱ ἐν λόγῳ ἐπιστολαὶ κυκλοφοροῦν εὐρύτατα ἰδίως εἰς τὴν ὑπαιθρον, ἢ δεισιδαίμων δὲ πρόληψις τῶν ἀπλοϊκῶν χωρικῶν

συντελεῖ εἰς τὴν ἀπεριόριστον μήκυνσιν τῆς ἀλύσεως, ἐφιστᾶται εἰς τὸ πρῶγμα ἢ προσοχὴ τῶν ἱερέων, ὅπως διαφωτίζουσιν προσηκόντως τὸ ἀφελὲς ποιμνίον των.

Ἡ γυναικεία ψήφος.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει δημοσιευθεῖσα συνοδικὴ ἐγκύκλιος ἐπὶ τοῦ παρασχεθέντος εἰς τὰς γυναῖκας δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν γυναικείων ἐκλογικῶν καταλόγων, ἐπιβάλλει ὅπως τονίσωμεν τὴν ἀνάγκην, ὅπως πᾶσαι ἀνεξαιρέτως αἰ χριστιαναὶ ἑλληνίδες ἐγγραφοῦν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, ἵνα δύνανται νὰ συμβάλουν καὶ αὐταὶ εἰς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἀνάδειξιν τῶν καταλληλοτέρων προσώπων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐμπιστευόμεθα τὰς τύχας τῶν κοινῶν ὑποθέσεων. «Ἰδίᾳ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις», ὡς τονίζει ἡ συνοδικὴ ἐγκύκλιος, ἔχομεν ἱερὸν καθήκον ὅπως πάντες καὶ πᾶσαι ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὸ ποιὸν τῶν ἀρχόντων ἡμῶν».

Θεατρικαὶ ἀσχημαί.

Καὶ ἄλλοτε ἐσημειώσαμεν τὴν ἀπουσίαν τῶν τεταγμένων ἐπὶ τῶν διαφθειρουσῶν τὴν κοινωνίαν θεατρικῶν ἐκτροπῶν, καὶ σήμερον δ' ἐπαναλαμβάνομεν τὴν αὐτὴν ἀπορίαν ἐξ ἀφορμῆς παραστάσεως θεατρικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον καὶ ἡ σοβαρὰ θεατρικὴ κριτικὴ ἐξαγακτήρισεν ἀπεριφράστως ὡς «πρόστιχον κατὰσχεύασμα», προσωρισμένον «δι' ἀνθρώπους τῶν χαμαιτυπείων» μὲ τὰς «σκηνικὰς ἀχρησιότητάς» του. Τὸ ὅτι τοιαῦτα ἀνήθικα κατὰσχευάσματα σημειοῦν ἐξαιρετικὰς ἐπιτυχίας ἀπὸ ἐπιτυχίας ἐπόψεως ὄχι μόνον δὲν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς «διδασκαλίας» τῶν ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς θεατρικῆς σκηνῆς, ἀλλὰ καὶ μαρτυρεῖ ὅποῖον εἶνε τὸ εἰς αὐτὰ ἀσμενίζον κοινὸν καὶ πόσον ἐπικίνδυνον εἶνε διὰ τὴν κοινωνικὴν ἠθικὴν. Ἐρωτᾶται, λοιπόν, καὶ πάλιν, ποῦ εὐρσκοῦνται οἱ ἀρμόδιοι καὶ πῶς ἐκτελοῦν τὸ καθήκον των.

Ἐπανόρθωσις.

Λίαν ὀρθῶς ὁ κ. Edward Every, διορθῶν μίαν σοβαρὰν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. L. F. Edwards, ἀναγράφοντος ἐν ἄρθρῳ του ἐν τοῖς «Ἐκκλησ. Καιροῖς» τοῦ Λονδίνου ὅτι ἡ ρωσικὴ Ἐκκλησία κέκτηται εὐρεὰ δικαιώματα ἐν τῷ ἐν Ἱεροσολύμοις ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, σημειοῖ ἐν ἐπιστολῇ του δημοσιευθεῖσῃ ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ, ὅτι, ἀπ' ἐναντίας, ἡ ἐν λόγῳ Ἐκκλησία οὐδὲν ἔχει ἐν τῷ ναῷ τούτῳ δικαίωμα. Ὅσακις δὲ ῥῶσοι κληρικοί μετέχουσιν ἱεροτελεστιῶν ἐν τῷ ναῷ, τοῦτο γίνεται ἄνευ πείρας προσκλήσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ὀρθόδοξου Πατριάρχου, διότι οἱ ἐν Παλαιστίνῃ ῥῶσοι ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῆϊ ὑπάρχουσι ναοὶ καὶ μοναστήρια ἀποτελοῦντα ἰδιοκτησίαν ρωσικὴν, ἀλλ' ὅμως ἐκκλησιαστικῶς ὑπόκεινται εἰς τὸν ὀρθόδοξον Πατριάρχην, ὡς Ἐπίσκοπον Ἱεροσολύμων. Ἄν οἱ ῥῶσοι προσήγγιναν πολλὰ δῶρα εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον, τούτων ἡ χρῆσις ἀνήκει εἰς τὸν Πατριάρχην καὶ τὴν Ἀγιοταφικὴν Ἀδελφότητα, ἧτις εἶνε de facto κατὰ τὴν μεγίστην τῆς πλειονότητι ἑλληνικῆ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Άποστολική Διακονία: Κατόπιν συντόνων ενεργειών της Α. Μ. του Άρχιεπισκόπου Άθηνών κ. κ. Σπυρίδωνος έδόθη έντολη υπό του Έπιτελείου Στρατού προς έκκένωση του άνω όρφου του υπό του Στρατού κατεχομένου κτιρίου έν τη Ί. Μονή Πετράκη. Είς τόν όροφον τούτον θέλει στεγασθή τό Θεολογικόν Οικότροφεϊον.

Δι' άποφάσεως του Κεντρικού Συμβουλίου της Άποστ. Διακονίας έτοποθετήθη είς την Διεύθυνσιν του Τύπου και Διαφώτισεως της Κεντρικής ύπηρεσίας της Άποστ. Διακονίας ό Αΐθεσ. Έμμανουήλ Μυτιληναΐος.

Κατόπιν προτάσεως των οικείων τοπικών Συμβουλίων και έγκρίσεως του Κεντρικού Συμβουλίου της Άποστ. Διακονίας διωρίσθησαν βοηθοί Ίεροκήρυκες της μέν Ί. Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος ό Αΐδ. Ήλιος Καραχάλιος της δε Ί. Μητροπόλεως Άργολίδος ό Θεολόγος Κωνσταντ. Κόλιας.

Όμοίως διωρίσθη έξομολόγος της Ί. Μητροπόλεως Χίου ό Πανος. Άρχιμ. Σπυρίδων Σταμπόλας.

Υπό της Ίερας Συνόδου και του Κεντρικού Συμβουλίου της Άποστ. Διακονίας άπεφασίσθη ή έκδοσις του Ίερατικού, περιέχοντος τάς θείας Λειτουργίας Ίωάννου του Χρυσοστόμου, Βασιλείου του Μεγάλου και των Προηγιασμένων.

Έξεδόθησαν υπό της Άποστ. Διακονίας και έκκυλοφόρησαν τά τέσσαρα πρώτα Κατηχητικά βοηθήματα ήτοι: 1) Ίστορίαί έκ της Παλ. Διαθήκης διά τόν Α' Κύκλον του Στοιχειώδους Κατηχ. Σχολείου 2) Ίεραΐ Μορφαί της Παλ. Διαθήκης διά τόν Α' Κύκλον του κατωτέρου Κατηχ. Σχολείου 3) Ή στολή της ψυχής διά τόν Α' Κύκλον του Α' Τμήματος του Άνωτέρου Κατηχ. Σχολείου και 4) Ή Χριστιανική κοσμοθεωρία διά τόν Α' Κύκλον του Β' Τμήματος του Άνωτέρου Κατηχ. Σχολείου.

Όσαύτως έκκυλοφόρησε ή έτησία έκθεσις των πεπραγμένων της Άποστ. Διακονίας, καταρτισθείσα υπό του Γεν. Διευθυντού κ. Β. Βέλλα.

Τό Κεντρικόν Συμβούλιον της Άποστ. Διακονίας ένέκρινε τούς κανονισμούς Διοικήσεως και Διαχειρίσεως του Ί. Προσκυήματος Άγ. Βαρβάρας (Δαφνίου).

Δι' έγκυκλίου αυτού ό Σεβ. Μητροπολίτης Κορινθίας κ. Μιχαήλ συνέστησε την Ίδρυσιν των έννοριακών βιβλιοθηκών, αίτινες θα περιλάβουν τάς έκδόσεις της Άποστ. Διακονίας.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Κατά τό διαρρευσαν δεκαπενθήμερον ή Α. Μ. ό Άρχιεπίσκοπος έδέχθη έν τη Άρχιεπισκοπή την έπίσκεψιν των Σεβ. Μητροπολιτών Δέρκων κ. Ίωακείμ, Θεσσαλονίκης κ. Γενναδίου, Πηλουσίου κ. Παρθενίου, Άξώμης κ. Νικολάου, και Κιτίου κ. Μακαρίου, τούς ύπουργούς Θρησκευμάτων και Έθνικής Παιδείας κ. Κ. Τσάτσον, Μεταφορών κ. Χατζηπάνον, τούς Καθηγητάς του Πανεπιστημίου κ. Π. Τρεμπέλαν και Σπ. Καλλιόφαν, τούς Στρατηγούς Γκινάκαν, Παναγόπουλον και Τσακαλώτον, τούς τέως ύπουργούς Ευελπίδην και Τουρκοβασίλην, τόν έν Περσία πρεσβευτήν κ. Κούσταν, τούς διευθυντάς των τραπεζών Έθνικής κ. Μ. Πεσματζόγλου και Άθηνών κ. Ήλιάσκον, τόν τέως έν Παρισίοις πρεσβευτήν κ. Π. Άργυρόπουλον, την άμερικανίδα Καν Κλάρκ της Άμερικανικής Περιθάλψεως πολεμοπαθών παιδιών, τούς μέλλοντας να σπουδάσωσιν έν τη Ίερατική Σχολή Κορίνθου έξ άβυσσινώνς Ιεροσπουδαστάς και άλλους πλείστους κληρικούς και λαϊκούς και πολλάς έπιτροπάς.

— Τη 24 λήξαντες μηνός προσήλθεν είς έπίσκεψιν του Μακαρ. Άρχιεπισκόπου ή Α. Β. Υ. ή Πριγκίπισσα Άλίκη.

— Περι άρχόμενον τόν λήξαντα μήνα ή Α. Μ. έδέχθη την έπίσκεψιν του Προέδρου της Κυβερνήσεως κ. Άλ.

Διομήδους προς συνεργασίαν επί των έκκρεμούντων έκκλησιαστικών ζητημάτων.

— Τη 23 Σεπτ. ή Α. Μ. μεταβάς είς τά Άνάκτορα, μετέσχε συσκέψεως υπό την προεδρείαν της Α. Μ. του Βασιλέως προς διοργάνωσιν του έργου της περιθάλψεως των συμμοριοπλήκτων πληθυσμών.

— Τη 12 και 17 παρ. μηνός ή Α. Μ. προήδρευσε των συνεδριών του Δ. Συμβουλίου του Τ. Α. Κ. Ε. και του Κ. Συμβουλίου της Άποστολικής Διακονίας, τη δε 24 του αυτού της συνεδρίας της Συνοδικής Έπιτροπής επί των σχέσεων μετά των ξένων Έκκλησιών.

— Έν συρροή εύσεβους λαού έγένετο τη 18η Σεπτεμβρίου έν τώ καθεδρικώ ναφ των Άθηνών ή χειροτονία του έψηφισμένου Βοηθού Έπισκόπου της Άρχιεπισκοπής Άθηνών Παν. Άρχιμανδρίτου Άλεξίου Ίγυγλήση υπό τόν τίτλον της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Έπισκοπής Ευρίπου, τελεταρχούντος του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου και συλλειτουργούντων των Σεβ. Μητροπολιτών Μαντινείας Προκοπίου, Τρίκκης Χερουβείμ, Άρτης Σεραφεΐμ, και του Βοηθού Έπισκόπου της Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης Θεοφιλ. Άπαμείας Σπυρίδωνος. Πρό της έναρξεως της ακολουθίας της χειροτονίας ό έψηφισμένος Ευρίπου έν καταφανεί συγκινήσει προσφωνών τόν Μακαριώτατον και τούς λοιπούς Σεβασμιωτάτους Ίεράρχας, διεδήλωσε την βαθειαν ευγνωμοσύνην του προς τόν Μακαριώτατον και την Άγιάν και Ί. Σύνοδον και έπεκαλέσθη τόν παρά του Θεού φωτισμόν ίνα ένδυναμώση και αναδείξη αυτόν έργατήν ανεπαίσχυντον του ύψηλου της Άρχιερωσύνης αξιώματος. Ό Μακαριώτατος άπαντών υπέμνησε δι' όλίγων τάς άρετάς του χειροτονουμένου, τόν ζήλον και την άφοσίωσιν του είς την Έκκλησίαν, ήν διηκόνησε πιστάς ως Πρωτοσύγκελλος και ως Ίεροκήρυξ, ύπακοούων πάντοτε προθύμως είς τάς έπιταγάς αυτής. Μετά τό πέρας της θείας λειτουργίας ό Θεοφιλ. Έπίσκοπος Ευρίπου έδέχθη τά συχαρητήρια και τάς ευχάς της Α. Μ. του Άρχιεπισκόπου, των Σεβασμιωτάτων Συνοδικών Συνέδρων, πολλών κληρικών και πλήθους λαού.

— Τη 16η και 23η λήξαντες μηνός κατόπιν ειδικής προσκλήσεως του Πρωτοσυγγέλλου της Ίερας Άρχιεπισκοπής Παν. Άρχιμανδρίτου Διονυσίου Ψαριανού, συγκεντρώθησαν έν τώ ένταύθα ί. ναφ της Μεταμορφώσεως Σωτήρος Πλάκας άπαντες οι κληρικοί θεολόγοι, οι ύπηρετούντες έν τη περιφερεία της Άγιωτάτης Άρχιεπισκοπής, προκειμένου να ληφθωσι σοβαραί άποφάσεις περί του καλυτέρου τρόπου ενεργείας προς έπιτυχίαν της έκκλήσεως της Α. Μ. του Βασιλέως, του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου και του Πρωθυπουργού προς τόν λαόν διά πανελληνιον συναγεμόν άλληλεγγύης και αγάπης προς άποκατάστασιν των συμμοριοπλήκτων. Πρός τούς συγκεντρωθέντας 85 κληρικούς ό Παν. Πρωτοσύγκελλος ανέπτυξεν ότι άποτελεί ζωηροτάτην έπιθυμίαν του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου, όπως όλιοι οι κληρικοί εργασθώσιν όλαις δυνάμεσι προς έπιτυχίαν του ιερού τούτου έργου, και ότι έκ της επιδόσεως έκάστου είς τόν τομέα τούτον της έθνικής δράσεως προσδοκά να σχηματίση αντίληψιν περί της αξίας έκάστου κληρικού. Άκολουθώς συνέστησεν όπως μελετηθώσιν έπισταμένως οι τρεις βαρυσήμαντοι λόγοι του Βασιλέως, του Άρχιεπισκόπου και του Πρωθυπουργού, των οποίων τό περιεχόμενον θέλει χρησιμεύσει ως βάσις σειράς όμιλών έπί έκκλησίας, προς διαφώτισιν του Χριστεπανόμου πληρώματος, ίνα οι πάντες αντιληφθώσιν ότι καλούμεθα να προσφέρωμεν πάν δ, τι δυνάμεθα διά τόν έπαναπαρισμόν των έδελφών μας. Οι κάτοικοι των πόλεων καλούνται να βοηθήσουν τούς κατοίκους της ύπαίθρου. Έν άναμονή ακριβεστέρων και πληρεστέρων οδηγίων υπέδειξε τέλος ό Πανος. Πρωτοσύγκελλος όπως προς τό παρόν περιορισθή έκαστος είς την διά του λόγου και των κατ' οίκον έπίσκεψεων προπαρασκευήν των έννοριτών του, όπως έν καιρφ συνεισφέρωσιν ούτοι ύπερ του ιερού τούτου σκοπού.

—Ὁ ἐν Νέα Ἱώρκη Αἰδεσ. Γεώργιος Β. Kinkead, Canon of Salina, δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Μακαριώτατον ἀνακοινῶν πόσον συνεκινήθη ἀναγινώσκων εἰς τὸν ἀγγλικὸν ἐκκλησιαστικὸν τύπον τὰ ἄπερ ὑφίσταται ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δεινά, ἀποστέλλει πρὸς τὴν Α. Μ. δέκα δολλάρια ὑπὲρ τῶν πασχόντων. Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ἐν ἀπαντήσῃ διατρανώσασα τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησιν τῆς αὐθορμήτου ταύτης βοηθείας, διεβίβασε πρὸς τὸν δωρητὴν τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τῶν εὐεργετούμενων.

Ε Π Α Ρ Χ Ι Α Ι

Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα ἐκ τοῦ περιοδικοῦ τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης «Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς», κατὰ τὸ λήξαν σχολικὸν ἔτος ἐν τῇ Μητροπόλει ἐλειτούργησαν ἐν ὄλῳ 216 Κατηχ. Σχολεῖα πάντων τῶν τύπων, ἧτοι ἀνωτέρα 19 μὲ σύνολον 2.330 ἐγγραφέντων, μέσα 47 μὲ 4.480, ἐργαζόμενων νέων καὶ νεανίδων 34—3.010, καὶ κατώτερα 116—12.003. Σύνολον ἐγγραφέντων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν 21.723· ὁ ἀριθμὸς ὑπῆρξε διπλάσιος τοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἡ κατηχητικὴ δὲ δράσις ἐξεδηλώθη εἰς πάντα τὰ ἰδρύματα τῆς πόλεως, τὰς παιδουπόλεις καὶ τὰ περιχώρα. Ἐσημειώθη πρωτοφανὴς διψα, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ ἐλληνικὴ νεότης ἔσπευδεν εἰς τὸ Κατηχητικόν, μεγάλην δ' ἐπίδρασιν ἤσκησαν τὰ κατηχητικὰ μαθήματα ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν ἐν γένει ἐκδηλώσεων τῆς ζωῆς τῶν παιδιῶν. Ἐντεῦθεν οἱ γονεῖς, οἱ ἐκπαιδευτικοὶ καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν ἐργαζόμενων κατηχητοπαίδων ἀναγνωρίζουν τὸ Κατηχ. Σχολεῖον ὡς ἐν τῶν ἰσχυροτέρων ὄλων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐπιδρομῆς τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος. Ἐξεδηλώθη δὲ καὶ ἔμπρακτος ἀσκήσις καὶ ἐφαρμογὴ τῶν διδασχέντων δι' ἐπισκέψαν τῶν μαθητῶν εἰς τὰ νοσοκομεία, ἰδίως τὰ στρατιωτικὰ πρὸς παραμυθίαν καὶ ψυχαγωγίαν τῶν νοσοῦντων καὶ προσφορὰν δεμάτων, καὶ βοηθείας τῶν ἀσθενούντων ἢ πτωχῶν συμμαθητῶν. Ὑπερδιακόσιοι κατηχηταὶ καὶ κατηχήτρια καὶ ἄλλοι τόσοι βοηθοὶ αὐτῶν ἐκοπίασαν εἰς τὸ κατηχητικὸν ἔργον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΟΛΕΩΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ ΚΠόλεως τῆς 28 λήξαντος μηνός, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μετὰ λύπης ἀποδεχθεῖσα τὴν ἐκ λόγων ὑγείας ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Τιμοθέου παραίτησιν, διὰ πράξεώς τῆς ἀποκατέστησεν αὐτὸν εἰς τὴν Μητρόπολιν Ρόδου, ἐξ ἀποφάσεως δ' αὐτῆς διωρίσθη τοποτηρητῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης Γερμανός μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέου Ἀρχιεπισκόπου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐλάβομέν ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀποσταλὲν ὑπὸ τῆς «Ἐπιτροπῆς Ἑορτασμοῦ» τὸ «Ἀναμνηστικὸν τεύχος τῆς 40ετηρίδος τῆς Ἀρχιερωσύνης τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Χριστοφόρου» (1908—1948), περιέχον τὰ κατὰ τὴν οὕτω πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Μ. ὀνομασθεῖσαν «Χριστοφόρειον Ἐβδομάδα» γενόμενα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἧτοι τὰ ληφθέντα ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου συγχαρητήρια, τὰς ἐπὶ τῷ γεγονότι τελετάς, τὰ πρὸς τὸν πρωθυεράρχην προσενηχθέντα δῶρα, τὰς πρὸς τὸν ἑορτασμὸν εἰσφοράς, τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν κατὰ τὴν τεσσαρακονταετῆ ἀρχιερατεῖαν δρᾶσιν αὐτοῦ διαλέξεις, τὴν ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ ἀρθρογραφίαν τοῦ τύπου, τὴν δοξολογίαν καὶ τὸ τιμητικὸν γεῦμα καὶ τὰς κατ' αὐτὸ προσφωνήσεις. Εἰς τὴν Α. Θ. Μ. ἐπεδόθη Ἀναμνηστικὸν τῆς 40ετηρίδος μετάλλιον. Τὸ τεύχος κοσμεῖται καὶ δι' εἰκόνων ἐκ τῆς μεστῆς σπουδαίων ἱστορικῶν γεγονότων βιοτῆς τοῦ Πατριάρχου.

—Ἡ Α. Θ. Μ. ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν Νυκτερινῆς Τεχνικῆς Σχολῆς περιλαμβάνουσης τμήματα μηχανουργῶν, μηχανοδηγῶν καὶ ἠλεκτροτεχνιῶν πενταετοῦς φοιτήσεως, ὡς καὶ τριετῆ Σχολὴν Σχεδίου.

—Διευθυντῆς τοῦ «Πανταίνου» εἰς διαδοχὴν τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Μαρεώτιδος κ. Ἀθανασίου διωρίσθη ὑπὸ τῆς Α. Θ. Μ. ὁ Ἱερολογ. Διάκονος κ. Φώτιος Κοσμίδης.

—Καθ' ἃ ἀναγράφει ὁ «Πανταίνος», ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐνεστώτος μηνός ἔρχεται ἐν Ἡλιουπόλει—παρὰ τὸ Κάϊρον—ἄνωθι τῶν Μελαγχροινείων Σχολῶν, ἡ λειτουργία Ἱεροδιδασκαλείου τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐθρόνου, εἰς τὸ ὁποῖον καλοῦνται νὰ φοιτήσουν ἑλληνοφώνοι πρῶτον, ἔπειτα δ' ἀραβόφωνοι ὀρθόδοξοι, τρίτον κόπται, τέταρτον αἰθίοπες καὶ πέμπτον χριστιανοὶ παῖδες τῆς κεντρικῆς καὶ ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς. Πάντες οἱ μαθηταὶ θὰ ἦνε οἰκότροφοι τοῦ Πατριαρχείου, ἡ δὲ ὅλη δὲ φοιτήσις τῶν θὰ ἦνε δωρεάν. Οἱ μαθηταὶ θὰ διδάσκονται ἐν ταῖς Μελαγχροινείαις Σχολαῖς, κατὰ μὲν τὰς τρεῖς πρώτας γυμνασιακὰς τάξεις ὡς τακτικοί, διὰ φροντιστηρίων δὲ κατὰ τὰ ἀπογεύματα οἱ μὲν ἑλληνοφώνοι τὴν ἀραβικὴν, οἱ δὲ ἀραβόφωνοι τὴν ἑλληνικὴν μέχρις ἀποπερατώσεως τῶν γυμνασιακῶν σπουδῶν.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ

Περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου προεξάρχοντος τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Μακαρίου περιστοιχουμένου ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἐγένετο παρὰ τὸ Μετόχιον Κύκκου ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τῆς δαπάνῃ τῆς μονῆς Κύκκου ἀνεγερθσομένης Ἱερατικῆς Σχολῆς «Ἀπόστολος Βαρνάβας». Παρέστησαν ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, τὸ διδασκτικὸν προσωπικὸν τοῦ Παγκ. Γυμνασίου καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Μετὰ τὴν τελετὴν ὤμιλησεν ἐπικαίρως ὁ Θεοφίλ. Χωρεπίσκοπος Σαλαμίνας κ. Γεννάδιος. Κατετέθη ἐπίσης μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπισημότητος καὶ ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ Γυμνασίου Μόρφου, προεξάρχοντος τοῦ Πανιερ. Μητροπολίτου Κύρηναιας κ. Κυπριανοῦ.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κίτιου κ. Μακάριος δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς τὸν κλῆρον καὶ τὸν λαόν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ἐκοινοποίησε Πράξιν Ἀφορισμοῦ, καθ' ἣν «ἀφορίζει τοῦ σώματος τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἔξω βάλλει τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ποίμνης καὶ στερεῖ πάσης χάριτος καὶ δωρεᾶς τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας» τὴν Σταυρούλαν Ν. Θεοδώρου, ὡς συνάψασαν ἔκθεσμον καὶ ἀντικανονικὸν συνοικεῖον μετὰ καθολικοῦ τὸ δόγμα χωρὶς τοῦτο νὰ ἱερωθῆ κατὰ τοὺς τύπους τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ κατὰ τὰς διατάξεις ὀρισμένης περὶ μεικτῶν γάμων συνοδικῆς Ἐγκυκλίου.

—Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ διὰ δημοσιεύματος αὐτῆς ἐν τῷ «Ἀποστόλῳ Βαρνάβᾳ» προτρέπεται τοὺς γονεῖς νὰ ἀποστέλλωσι τὰ τέκνα τῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν μόνον εἰς ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἐν οἷς κρατύνουσι τὸ ἔθνικόν φρόνημα καὶ συνεχίζουσι τὴν ἑλληνικὴν παράδοσιν. Ἄν δὲ τοῦτο ἰσχύη περὶ τῶν ἀρρένων, πρέπει πολὺ περισσότεραν νὰ ἰσχύη περὶ τῶν θηλέων, «διότι αἱ μέλλουσαι μητέρες πρέπει νὰ ἦνε διαπαιδαγωγημέναι μόνον μὲ ἑλληνικὴν παιδείαν. Ἀπὸ αὐτὰς ἐξαρτῶνται αἱ μέλλουσαι γενεαί. Ἡ ἐκμάθησις ξένων γλωσσῶν εἶνε ζήτημα δευτερεύον. Αὕτη δύναται νὰ γίνῃ ἀφοῦ τεθῶσι σταθερὰ τὸ θεμέλια τὸσον τῆς γλωσσικῆς κατάρτισεως, ὅσον καὶ στερεᾶς ἔθνικῆς συνειδήσεως».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ Πατριάρχης Μόσχας Ἀλέξιος, ἀπαντῶν εἰς ἐρωτηματολόγιον τῆς «Ἰβέστια», ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Σύνοδος τῆς ρωσικῆς Ἐκκλησίας οὐδὲν γνωρίζει περὶ ἀποφάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηνᾶγορα ἀφορισμοῦς μέλη τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀνήκοντα εἰς τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα. Ὁ Πατριάρχης προσέθηκεν δὲ δὲν δύναται νὰ ὑπάρχη σύγκρουσις μεταξὺ τῆς ὑπακοῆς εἰς τὸ σοβιετικὸν κράτος καὶ τῆς εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, «ἀρκεῖ οἱ πιστοὶ νὰ εἶνε πιστοὶ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἔννοιαν τῶν εὐαγγελικῶν ἐντολῶν καὶ τὴν ἀποστολικὴν διδασκαλίαν».

ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Μαίνεται ο κατά του ρωμαιοκαθολικού κλήρου πόλεμος του κομμουνισμού εν Τσεχοσλοβακία, Πολωνία, και Ρουμανία. Μεταξύ διαφόρων άντεκκλησιαστικών μέτρων ίδιος νόμος υποβλήθηκε εις την Έθνικην συνέλευσιν της Τσεχοσλοβακίας παρέχει εις το κράτος πλήρη δύναμιν διά πάσαν εκκλησιαστικήν υπόθεσιν, περιλαμβανομένου και του διορισμού κληρικών παντός βαθμού. Οί αδιόριστοι κληρικοί στερούνται οίανδήποτε μέσων διαβίωσης. Έν Πολωνία τιμωρούνται διά θανάτου όσοι προξενούν σοβαράς ανωμαλίας διά καταχρήσεως του δικαιώματος της ελευθερίας της θρησκευτικής συνειδήσεως· ο σχετικός νόμος έθεσπίσθη ως αντίδρασις κατά του άντικομμουνιστικού έδίκτου του Πάπα και προς πρόληψιν ομαδικών θρησκευτικών εκδηλώσεων, όποιαί εγένοντο κατά 'Ιούλιον πρό του καθολικού ναού του Lublin έξ άφορμής διαδόσεως περιέμφανίσεως δακρύων εις εικόνα της Θεοτόκου. Οί ρωμαιοκαθολικοί επίσκοποι ήρήθησαν την άυθεντικότητα του θαύματος, γενικώς δ' έπιστεύθη ότι τοϋτο έπενοήθη υπό των κομμουνιστών προς έξευτελισμόν της θρησκείας. Έν Ρουμανία, κατ' άνακοίνωσιν του ραδιοφ. σταθμού του Βατικανού, ή κομμουνιστική άστυνομία εισελάσασα εις μονάς άνετάραξε τά αρχεία των, τά ιερά σκεύη και τά άλλα έφόδια, συλλαβούσα δέ τους μοναχούς κατέδικασεν εις άπόλυτον περιορισμόν, εις δέ τά καθολικά νοσοκομεία ενέκλεισε τάς άδελφάς και τους ιατρούς εις στρατόπεδα συγκεντρώσεως.

Ραδιοφωνικός ρώσος σχολιαστής κατηγόρησε τον Πάπαν ως σύμμαχον της κεφαλαιοκρατίας. «Τό Βατικανόν, έπτε σών άλλοις, κατέχει χιλιάδας εκατομμυρίων εις τραπέζας, χρησιμοποιεί δέ τά χρήματα προς πολιτικούς σκοπούς».

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αί πέντε παγκόσμιοι χριστιανικοί όργανώσεις της νεολαίας, ήτοι τό Τμήμα Νεότητος του Παγκοσμίου Συμβουλίου των Έκκλησιών, ή Παγκόσμιος Φοιτητική Χριστ. Όμοσπονδία, τό Παγκόσμιον Συμβούλιον Χριστ. Εκπαιδευσεως, ή Παγκόσμιος Χριστιανική Ένωσις Νεανίδων, άπεφάσισαν όπως—μετά τά δύο Συνέδρια Χριστιανικής Νεολαίας του Άμστερνταμ (1939) και Όσλο (1947)—συνεργασθόν άκόμη στενώτερον επί διεθνούς πεδίου και έσχημάτισαν Κοινόν 25μελές Συμβούλιον, όπερ κατά τό παρελθόν έτος συνήλθε διά πρώτην φοράν έν Pont Céard της Έλβετίας, έφέτος δέ συνήλθε διά δεύτεραν φοράν έν Λωζάνη. Τό Συμβούλιον τοϋτο άπεφάσισαν όπως τό προσεχές Παγκόσμιον Συνέδριον Χριστιανικής Νεολαίας συγκροτηθή τῷ 1952 έν 'Ινδίας λόγω της άνάγκης τονώσεως της χριστιανικής προσπαθείας της Άνατολής.

—Καθ' ό άναγράφει τό «Δελτίον της Οικουμενικής Υπηρεσίας Τύπου και Πληροφοριών», εις την έν Chichester γενομένην Συνδιάσκεψιν των μελών της Κεντρικής Έπιτροπής του Οικουμενικού Συμβουλίου των Έκκλησιών, ό κ. Άλιβιζάτος, Καθηγητής του Πανεπιστημίου Άθηνών και μέλος αυτής, έδήλωσεν, ότι ή όρθόδοξος Έλληνική Έκκλησία προτίθεται νά συνεχίση την συνεργασίαν μετά του Συμβουλίου. Η 'Ιερά Σύνοδος της Έκκλησίας της Ελλάδος έν προσφάτῳ αυτής συνεδρία άπεφάσισεν όμοφώνως όπως, «έκτός μιας λεπτομεροϋς εξετάσεως των άποφάσεων του Άμστερνταμ, ήτις θά γίνη κατά τό προσεχές φθινόπωρον, ή Έλληνική Έκκλησία συνεχίση έξάπαντος την συνεργασίαν αυτής μετά του Οικουμενικού Συμβουλίου». Ωσαύτως ό κ. Άλιβιζάτος έτόνισεν, ότι ό έορτασμός της 19ης εκατονταετηρίδος της Χριστιανικής Ελλάδος θά γίνη «έν οικουμενικῷ πνεύματι», τοϋθ' όπερ είναι ένδειξις της θελήσεως της Έλληνικής Έκκλησίας νά συνεχίση την συνεργασίαν αυτής μετά του Οικουμενικού Συμβουλίου.

Παρόμοια άνέφερον ό κ. Άλιβιζάτος εις τον Μακ. Άρχιεπίσκοπον, θά υποβάλλη δέ σχετικήν έκθεσιν προσεχώς εις την 'Ι. Σύνοδον.

Ο κ. Άλιβιζάτος εις την σχετικήν Έπιτροπήν της Faith and Order άνέπτυξε τό θέμα «περί της φύσεως της Έκκλησίας από όρθοδόξου άπόψεως». Η άνάπτυξις προϋκάλεσε ζωηράν και μακράν έν τε τη έπιτροπή και τη όλομελεία της Κεντρικής Έπιτροπής συζήτησιν. Η πραγματεία θά δημοσιευθή προσεχώς έν Έλληνική μεταφράσει.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

«ΘΕΟΛΟΓΙΑ»

Έξεδόθη τό τεϋχος Γ' του Κ' τόμου της «Θεολογίας», οδίνος τά περιεχόμενα είναι τά έξης:

Χρυσοστόμου Α. Παπαδοπούλου (†) Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος, Η έξωτερική κατάστασις της Έκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως από της άλώσεως μέχρι του ή' αιώνας (τέλος).—**Βασιλείου Άτέση** Επισκόπου Ταλαντίου, Η Έπισκοπική Έπιτροπή Σκύρου (1837—1841) (τέλος).—**Παναγιώτου Ν. Τρεμπέλα**, Καθηγητού του Πανεπιστημίου Άθηνών, Άκολουθία του Βαπτισματος.—**Γεωργίου Ν. Καρμίου**, Καθηγητού του Πανεπιστημίου Άθηνών, Η Όμολογία της όρθοδόξου πίστεως του πατριάρχου 'Ιεροσολύμων Δοσιθέου.—**Γερασίμου Ι. Κονιδάρη**, Κοσμήτορος της Θεολογ. Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Η θέσις της Καθολικής Όρθοδόξου Έκκλησίας έν τη «Κοινωνία των Έκκλησιών» (τέλος).—Dr Markos A. Siotis Die klassische und die christliche Cheirotonie in ihrem Verhältnis.—**Τάσου Αθ. Γριτισοπούλου** Μητρόπολις και μητροπολίται Λακεδαιμονίας κατά την έντοκρατίαν: Θεοδώρητος Κριτής, ό έκ Δημητσάνης (τέλος).—**Κριτική και Βιβλιογραφία** Francis Dvor-nik The Photian Schism History, κεφ. ε'—ζ' (Μητροπολίτου Θυατείρων Γερμανού).—Κριτικά σημειώσεις επί της Έκκλησιαστικής 'Ιστορίας του Άρχιμανδρίτου Βασιλείου Στεφανίδου (Μητροπολίτου Αζώμης Νικολάου).—Paul Heinisch Theologie des Alten Testaments (Π. Ι. Μπρατσιώτου).—W. Michaelis Einleitung in das Neue Testament (Π. Ι. Μπρατσιώτου).—Frans Dölger Sechs byzantinische Praktika des 11. Jahrhunderts für das Athoskloster Iberon (Κωνσταντ. Γ. Μπόνη).—Anton Michel Die byzantinische und römische Werbung um Simeon II von Jerusalem (Κων. Γ. Μπόνη).—B. Βέλλα 'Ιωνάς, Νασούμ, Αββακούμ, Σοφονίας (Χ.).—Jean Paul Sartre Existentialism (Σοφοκλέους Δ. Ωλήν).

Βασιλείου Άτέση Επισκόπου Ταλαντίου, Η Έπισκοπική Έπιτροπή Σκύρου (1837—1841). Άνάτυπον έκ της «Θεολογίας». Άθήναι 1949 (σ. 32).

Κωνσταντίνου Γ. Μπόνη Δρος Θ. και Φ., Καθηγητού Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Εϋθυμίου του Μαλάκη, Μητροπολίτου Νέων Πατρών (Υπάτης) Τά Σωζόμενα. Τεύχος Β' Δύο έγκωμιαστικοί λόγοι νυν του πρώτου έκδιδόμενοι εις τον αυτοκράτορα Μανουήλ Α' τον Κομνηνόν (1143/80). Άνάτυπον έκ της «Θεολογίας». Άθήναι 1949 (σ. 104).

Γερασίμου Ι. Κονιδάρη τακτικού Καθηγητού της Γεν. Έκκλ. 'Ιστορίας και Κοσμήτορος της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Η θέσις της Καθολικής όρθοδόξου Έκκλησίας έν τη «Κοινωνία των Έκκλησιών» (του Amsterdam). Μελέτη Ιστορική, κριτική και συστηματική ως συμβολή εις την σύγχρονον Γεν. Έκκλ. 'Ιστορίαν. Άνάτυπον έκ της «Θεολογίας». Άθήναι 1949 (σ. 47).

Τάσου Αθ. Γριτισοπούλου, Μητρόπολις και Μητροπολίται Λακεδαιμονος κατά την Έντοκρατίαν. Θεοδώρητος Κριτής, ό έκ Δημητσάνης. Άνάτυπον έκ της «Θεολογίας». Άθήναι 1949 (σ. 35).

Spyridon B. Sarantopoulos Generalization of some linear differential equations of Mathematical Physics. Πρακτικά της Άκαδημίας Άθηνών. Γραφείον Δημοσιευμάτων της Άκαδημίας Άθηνών. Άθήναι 1949 (σ. 389—394).

Σήφη Γ. Κόλλια, Ωρες λυτρωμού (ποιήματα), Άθήναι 1949 (σελ. 32).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Γραφείον Μητροπόλεως Μαρωσίας και Θάσου υπόδειξις σας ελήφθη υπ' όψει.— **Γραφείον Μητροπόλεως Διδυμοτείχου** διευθύνσις αίδεσ. Άθ. Σπυροπούλου έτακτοποιήθη.— **Αίδεσ. Δημήτριον Κιούσην**, Γεράκι Ήλείας και κ. Δ. Ά. **Ίατρού** διευθύνσεις σας έτακτοποιήθησαν.— **Αίδ. Ματθ. Συλιγαράδην**, Βουλισμένη Μεραμβέλου ζητηθέν άπεστάλη.— **Αίδ. Γ. Δρακονάκην**, Καστέλιον Μεραμβέλου τó περιτό.ζόν λαμβάνετε συνελεία του Ν. Δ. 83/3.9.46.— **Πανος. Άρχιμ. "Ανθιμον Γκίνην**, "Άγιον Άνδρέαν Ήλευθερουπόλεως" θά έλαμβάνετε τó περιοδικόν και εις τήν νέαν σας θέσιν τακτικώς, εάν έσπεύδετε να μās ανακοινώσετε τήν μετάθεσίν σας άμέσως μετ' αυτήν" τά μη ληφθέντα φύλλα θά σας σταλούν όταν μās ανακοινώσετε τούς αριθμούς των.— **Αίδεσ. Γεώργιον Πανταζήν**, Σφενδάμι Κανερίνης" ή κράτησις γίνεται συνελεία ειδικού νόμου, άλλος δέ νόμος καθιστά κχωρισμένως τούς ναούς υποχρεωτικούς συνδρομητάς" ένεκα τεχνικών λόγων δέν είναι δυνατόν να διεκπεραιούται τó περιοδικόν ένωρίτερον.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

I. Μητρόπολις Κορινθίας

"Έχοντες υπ' όψει τās διατάξεις του περί Ιερών ναών και έφημερίων Άναγκ. Νόμου 2200)40, καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τά κανονικά και νόμιμα προσόντα, ίνα καταλάβωσι τās κενās έφημεριακάς θέσεις τών Ιερών ναών 1) άγίου Γεωργίου Σοφιανών, 2) άγίας Τριάδος Γαλατά, 3) άγίου Γεωργίου Κλημεντίου, 4) Μεταμορφ. του Σωτήρος Καίσαρι, 5) άγίου Ίωάννου Στομίου, 6) άγίου Βλασίου Νεράντζης, 7) άγίου Άνδρέου Ήρακλείου και 8) Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Μουλκίου, όπως έντός ένός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμίν τά υπό του ως άνω Νόμου όριζόμενα πιστοποιητικά προσόντων. Έν Κορίνθω τή 20 Σεπτεμβρίου 1949.

† Ο Κορινθίας Μιχαήλ

I. Μητρόπολις Φθιώτιδος

Χηρευούσης τής θέσεως τακτικού έφημερίου τής ένορίας Φτέρης, προσκαλούμεν τούς βουλομένους να καταλάβωσι τήν θέσιν ταύτην και έχοντας τά υπό του άρθρου 47 του Άν. Νόμου 2200)1940 περί Ιερών ναών ως έτροποποιηθη διά του άρθρου 2 του Άναγκ. Νόμου 807)1945 όριζόμενα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν εις τά Γραφεία τής Ιεράς Μητροπόλεως ήμών τά υπό του άρθρου 48 του Άναγκ. Νόμου 2200 προβλεπόμενα πιστοποιητικά μετά τής σχετικής αίτήσεως των. Έν Λαμία τή 16 Σεπτεμβρίου 1949.

† Ο Φθιώτιδος Άμβρόσιος

I. Μητρόπολις Μονεμβασίας και Σπάρτης

Μη παρουσιασθέντος υποψηφίου έχοντος προσόντα διά πόλιν έχουσαν πληθυσμόν μέχρι 40.000 κατοίκων ή χειροτονημένου προσοντούχου Ιερέως διά τήν κατάληψιν τής δευτέρας κενής έφημεριακής θέσεως του Ιεροού ναού του άγίου Νίκωνος Σπάρτης, καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τά υπό του Νόμου όριζόμενα προσόντα τής άμέσως κατωτέρας κατηγορίας, ως ό περί ένοριών και έφημερίων Νόμος 2200)1940 άρθρ. 46 και 47 περί τούτου διαγορεύουσιν, ίνα προσέλθωσι και υποβάλωσι τά σχετικά αυτών μέχρι τής 21 του μηνός Οκτωβρίου έ. έ. Έν Σπάρτη τή 21 Σεπτεμβρίου 1949. † Ο Μονεμβασίας και Σπάρτης Διονύσιος

I. Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος

"Έχοντες υπ' όψει τó άρθρον 46 του Άναγκ. Νόμου 2200)40 «περί Ιερών ναών και έφημερίων», προσκαλούμεν τούς βουλομένους να καταλάβωσι τήν χηρευούσαν θέσιν τακτικού έφημερίου τών ένοριών τών Ιερών ναών άγίας Παρασκευής και άγίου Νικολάου Καρδί-

της, όπως έντός μηνός από σήμερα υποβάλωσιν εις τά Γραφεία μας τά υπό του άρθρου 47, παράγραφος β' και 48, του αυτού Νόμου όριζόμενα δικαιολογητικά Έγγραφα τών προσόντων αυτών, προκειμένου να προβώμεν εις ανακήρυξιν υποψηφίων διά τās άνω ένορίας. Έν Καρδίτση τή 10η Σ)βρίου 1949. † Ο Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων Ίεζεκιήλ.

— Έχοντες υπ' όψει τó άρθρον 46 του Άναγκ. Νόμου 2200)40 «περί Ιερών ναών και έφημερίων», ως και τó άρθρον 47 έδάφ. 2, προσκαλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας προσόντα τής άμέσως κατωτέρας κατηγορίας, να καταλάβωσι τās χηρευούσας θέσεις τακτικού έφημερίου τών ένοριών του Ιεροού ναού Μεταμορφώσεως Σωτήρος Φαναρίου και άγ. Ίωάννου Προδρόμου Φαναρίου, όπως έντός μηνός από σήμερα υποβάλωσιν εις τά Γραφεία μας τά υπό του άρθρου 47 παράγραφος δ' και 48 του αυτού Νόμου όριζόμενα δικαιολογητικά Έγγραφα τών προσόντων αυτών, προκειμένου να προβώμεν εις ανακήρυξιν υποψηφίων διά τās άνω ένορίας. Έν Καρδίτση τή 22α Σ)βρίου 1949.

† Ο Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων Ίεζεκιήλ

I. Μητρόπολις Ναυπακτίας και Εύρυτανίας

Προκειμένου να πληρωθώσιν αί κεναι θέσεις τακτικών έφημερίων τών Ιερών ένοριακών ναών:

1) άγίου Πολυκάρπου Μαμουλάδος	Ναυπακτίας
2) » Άνδρέου Φροξυλιάς	»
3) » Κωνσταντίνου Άνω Βασιλικής	»
4) Κοίμησις Θεοτόκου Ριγανίου	»
5) άγίου Γεωργίου Καστρακίου	»
6) Κοίμησις Θεοτόκου Φαμήλας	»
7) άγίου Δημητρίου Ήλευθέριανης	»
8) άγίας Παρασκευής Βονώρτης	»
9) άγίου Άθανασίου Περιστής	»
10) Μεταμ. Σωτήρος Έλατοδς	»
11) άγίου Γεωργίου Κοκκινοχωρίου	»
12) άγ. Τριάδος Έλατοβρύσεως—Καλλονής	»
13) άγίου Νικολάου Κυθωνιάς	»
14) άγίου Νικολάου Γρηγορίου	»
15) Μεταμ. Σωτήρος Νοστίμου	Εύρυτανίας
16) Γεν. Θεοτόκου Ψιανών—Βυθισματος	»
17) άγίου Νικολάου Λάσσης	»
18) άγίας Τριάδος Γοργιαννάδων	»
19) » Παρασκευής Βουτύρου	»
20) » Παρασκευής Κερασοχωρίου	»
21) Κοίμησις Θεοτόκου Μαυρομμάτας	»
22) άγίου Άθανασίου Μαραθιά	»
23) Κοίμ. Θεοτόκου Χρόσου	»
24) άγ. Παρασκευής Άνω Ραυτοπούλου	»
25) άγίου Δημητρίου Τριδένδρου	»
26) άγίων Ταξιαρχών Μαραθού	»
27) άγ. Χαραλάμπους	»
28) άγίου Γεωργίου Νεραΐδας	»
29) άγιων Άποστόλων Μπελοκομότου	»
- καλούμεν τούς βουλομένους να καταλάβωσι τās θέσεις ταύτας όπως υποβάλωσιν ήμίν έντός ένός μηνός από τής δημοσιεύσεως τās υπό του Νόμου όριζόμενα πιστοποιητικά. Έν Ναυπάκτj τή 24 Σεπτεμβρίου 1949. † Ο Ναυπακτίας και Εύρυτανίας Χριστόφορος

"ΕΚΚΛΗΣΙΑ,"

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

† Ο Άθηνών ΣΠΥΡΙΔΩΝ

† Ο Είντης ΙΩΑΚΕΙΜ

† Ο Ζακύνθου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητής του Πανεπιστημίου, Άκαδημαϊκός

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΪΣΗΣ

Τύποις «Φοίνικος» Λεονάτου 4